

TÜM MALIYE SEN

Tüm Maliye Çalışanları Sendikası Yayın Organı

NisAN 1995

SAYI: 9

20 Aralık bir sürecin bitişi, yeni bir sürecin başlangıcıdır

20 Nisan¹'da Yine Alanlardayız

Bu sayımızda :

- Yeni Dönem ve Görevlerimiz Sayfa 2-3
- Sermayenin Aldatıcı Değerlerine Karşı Örgütü ve Özgür Olunmalıdır Sayfa 4
- 20 Nisan'da Ülke Genelinde Yaşamı Durduracağız Sayfa 5
- Üyelerden Haberler Sayfa 6
- Zam Aldatmacası Sayfa 7
- Eğitim Kültür Komisyonları Sayfa 8
- Mali Durum Sayfa 9
- Demokrasi Sayfa 10-11
- Toplu Sözleşme Taleplerimiz Sayfa 12-13-14-15
- İtiraz Köresi Sayfa 16-17
- Kadın Gerçeği ve 8 Mart Sayfa 18
- Sendika ve Kadın Komisyonu Sayfa 19

Toplu Sözleşme ve Grev hakkımızdan ödün vermemeye kararlıyız

YENİ DÖNEM VE GÖREVLERİMİZ

Yeni bir atılım için topyekün bir yenilenmenin art oldu u bu ko ullarda, eski ihtiyaçlara göre ekillenmi bir örgütlenme ve o örgütlenmenin mücadelesi bu yeni sürece yanıt veremez.

Ülkemizde kendisini örgütlü olarak ifade eden Kamu Çalışanları Sendikaları öncelikle dernekler biçiminde ortaya çıktılar. Bu zemin üzerinden yorctılan sendikal örgütlenme pozitif hukuku esas alarak kurulmu tur. Toplumsal hayatın içinden ve mevcut dinamikleriyle geli en böylesine bir çıkı , sermaye ve temsilcileri tarafından ho karşılannncrru tır. Bu tavrın dogal bir sonucu da devlet ve hükümet: gerek resmi kanallardan (volilikler, emniyet güçleri, vb.) kamu çalışanları hareketini sindirmeye çalışırken, gerekse bu hareketin hedef kitleleri üzerinde de psikolojik baskı uygulamaya çelimi lar/çalı maktadır. Tek tek kurumlarda ve bağlı i yerlerinde örgütlenmek için emek harcayan insanları çe itli boyutlarda (uyarı, kırama, sürgün ve i ten atmalar vb) cezalandırma yöntemlerini de uygulayarak, örgütlenmenin ve demokrasinin kar ısında set olu turmu lar / olu turmaya çalışı mı lardır. Bütün bunlarla da yetinilmemi , boğimsız sendikal mücadeleye kar ı olarak Kamu çalışanlarını içerden parçalamak amacıyla kendine bağımlı örgütlenme (Türk Kamu Sen örgütlenmesi) yaratmı tır..

Kamu çalışanları hareketi haklılık ve me ruluk temelinde, fiili mücadele çizgisiyle günümüze deqln gelmi tir. Gerek yapılan eylemlerin haklı, bir zemin üzerinde geli mesi, gerekse temel insan haklarından olan "örgütlenme özgürlüğü" ve bu boqkıında ülkemizin de imzalamı olduğu uluslararası sözleşle me maddeleri sendikalarımızın örgütlenme ve kurumsalla malarının ilk evresinde maddi dayanak olmu tur. Böyle bir anlayı la sendikamız TÜM MALIYE SEN'de aynı süreci ya amı tır.

Geldigimiz süreçte kamu çalışanları sendikaları me ru mücadelesiyle yasasını herkese kabul ettirmi , bu sürecinin tamamlanması 20 Aralık 1994 tar-

ihinde.ülke genelinde 1 milyon kamu çalışanın kç:ıtılımlıyla 1 günlük "Hizmet Üretiminden Genel Gücün Kullanılması" sonucunda "Devlet ve siyasi iktidarı masaya oturturarak sendikalarımızın yösolliğini kabul ettirmi tir..

Bundan böyle kamu çalışanları yasalık ve me ruluk tc ırmosını geride bırakmı TOPLUSÖZLE MEVE GREV sürecini 20 Aralık'la birlikte ba latmı tır.

Yeni dönemi Toplu Sözleşme ve Grev dönemi olarak adlandırın;namızla birlikte, bu yeni dönemimizin sendikalar açısından politik duru noktası nedir? Bundan ne anlıyoruz? Nasıl bir strateji izlememiz gerekir? Bu döneme denk dü en araçlar ne olmalı? Tam da bu a amada her sendika, her kamu çalışanı bunu farklı farklı ta-

bocalama sendikayı kendi içinde me ru ve yasal göremeyen kadro ve kitleler o günün görevleri ve sorumluluklarını da farklı yorumlayıp farklı duru noktalarını ya adılar. Fakat süreci doğru değerlendirip buna göre duru alan sendikalar sürecin gereği olan bir mücadeleyi önüne koyup pratik ya ama geçirirken hem kendi hedef kitesini sürece kcttı, hem de diger i kollarındaki sendikal örgütlenme ve kamu çalışanlarına öncülük görevini yerine getirdi..

Bu süreç Kamu Çalışanları Sendikaları Platformunun 7 sendikaile birlikte 16-22 Haziran 92 tarihleri arasında İstanbul'dan ba layan 7 günlük yürü ünün Ankara'da 30 bin kitleyle bulu arak devletin kapısına dayanması ve devlet yetkililerinin sendikalarımızı taraf olarak kabul etmek zorunda kalmasına kadar sürdü. Kamu Çalışanları Sendikaları me ruluğunu devletle birlikte tüm topluma ve çalışanlara da benimsetmi oldu. 7 sendika tarafından 199ü-92'ye kadar gerçekte tirilen bir çok kitlesel eylemlerin sonucu da TBMM'ne

bu haklı istemimizin yasal zeminini Türkiye'nin uluslararası sözleşle melere attığı imza olu - turmaktadır. **1E.** Devleti uluslararası sözleşle melere attığı imzanın gereğini yerine getirmiyor. Biz örütlener ek örgütlü mücadelemizle bu hakkımızı kullanarak devlete ve siyasi iktidara kabul ettireceğiz .

Kısacası "Hak verilmez alınır" ilkesiyle hareket ederek haklarımızı sahip çıkacağız.

Bu tesbitimiz bizleri haklı, Çıkarımı ve geldigimiz. a amada bu amacımızı gerçekle tirmi bulunmaktayız. 20 Aralık 1994 sürecine kadar tüm sendikalarımızın ve kamu çalışanlarının ortok eksenli sendikolonrnmn varlığını ve yösolliğru kabul ettirme mücadelesi olmu tur. O gün bizler tüm sendika ve çalışanlara bu anlayı ımızı kabul ettirip öyle mücedele verelim demedik, buna hazır olanlarla yola çıktık ve **çoçu** bu yolculukta bize katıldı.

TOPYEKÜN YENİLENME

Bugün mücadele ve örgütlenmemizi yeni bir a amaya sıçratma göreviyle kar ı karıyayız, Yeni sürecimizin politik duru noktasının tesbitini üç boyutta ele almalıyız.

A) Yeni sürecimizi TOPLU SÖZLE ME ve GREV süreci olarak değerlendirmek, hak alıcı eylem ve etkinliklere geçilmesi gerektiğini pe inen kabul etmektir. Bunu da bugüne kadar yürüttüğümüz temel sendikal anlayı ımızın doğruluğundori hareketle u ekilde açıklayabiliriz, I verenimiz Hükümet ve devleti toplu sözleşme ve davet edeceğiz, Gelmediğinde GREV hakkımız olan hizmet üretiminden gelen gücümüzü kullanacağız. Bunu yaparken bu görevleri yerine getirebilecek örgütlenmelerimizi geli tirmek üst örgütlenmelerimizi yaratmak ve en gelen emek cephesinin örgütlenme ve mücadele birliğini hayata geçirmektedir. Toplu Sözleşme ve Grev hakkımızın 01- duğunu bu hakkımızın kullanılmasında devlet ve i verenimizin yasadı ı, hukuk tanımaz tavrının devam ettiğini, bunu a manın yolu da örgütlü gücümüzü devreye sokarak fiili

nımlamakta ve farklı yorumlar getirmektedir. Bu farklı tanım ve yorumlarda doğolki farklı duru noktalarına tekabül etmektedir. Bu sorulara doğru yanıtlar verdiğirnlz oranda duru noktamızı da netle tirmj oloccoz.

Kamu Çalışanları 1990-91 yıllarında sendikalarımızın kurulma ve örgütlenmesi sürecinde de bir bocalama ya amı bu

ILO sözleşle melerini onaylatmak zorunda bırakmı tır. 1990-92'deki politik duru noktamız u olmu tu: "Temel İnsan Hakları yasalardan önce gelir." Bizlerinle grevli toplu sözleşle meli sendika hakkımız ve örgütlenme özgürlüğümüz de temel insan haklarıdır, Oysa bizlerin bu hakkı kullanabilmemiz de demokrasinin bir gereğidir. Bizim

ve me ru mücaleden geçtiğini tüm kitemize ve çalı anlara panel, toplantı, söyle i, konferans ve mevcut örgütlenmelerimizle vcpccoqırruz eylem ve etkinliklerde anlatmamızdan geçiyor.

B) Dünyada ve ülkemizde sermaye ve onun temsilcisidevletin konumlanı ı, emekçilere yönelik örgütlü tavır alı ı kar ısında, biz çalı anların böylesi bir güce kar ı nasıl bir örgütlenme yaratmamız gerektiği? Kamu çalı anları örgütlenmesinin en genel çalı an emekçi kesimlerinin bile enlerinin birlikte örütlenip ortak bir güç haline gelmemizin programının olu turulması ve bu program dahilinde mücadele yol ve yöntemlerinin yaratılması. Bu günden yorottığımız 20 Temmuz ve 20 Aralık mücadele platformlarının geniletilerek nitel ve nicel hale getirilmesi, bu duru noktasının ihtiyaçlarına denk dü en strotejmlzjn tesbiti ve mücadele araçlarını yaratmamız gerekiyor. Bu tesbitlerimizi ülkede sermaye ve devletin yeniden yapılanması ve bu yapılanma kar ısında i çi, Kamu çalı anı ve tüm emekçilerin konumu devletin ve sermayenin tüm emekçilere topyekün saldırısı ve bu saldırıya kar ı tüm emekçi/erin tek vücut kar ı koyu unun örgütlenmesi gerekimgi tespitinden hareketle yapıyoruz. Kamu çalı an/arı sendikalan tam da bu a amada bir boca/ama ya amaktadır. Bu bocalama yukarıda bahsedilen ortak duru noktamızın yakanamamasından veya bu tesbiti yapıp kendi içimizde içselle tirip, yeni sürecin mücadelesine denk dü en örgütlenmesini ve kurumsalla masını yaratamamı olmasından kaynaklanmaktadır. Yeni bir atılım için topyekün bir yenilenmenin art olduğu bu kullarda eski ihtiyaçlara göre eki/enmi bir örgütlenme ve o örgütlenmenin mücadelesi bu yeni sürece yanıt veremez. Kullara ve döneme uygun politik konumlanı yerine, mekanik bir yaklaşımla bir kaç aracı fetihle tirerek bir mücadele çizgisi izlemek sanırım Kamu çalı anlarının bu günlere ta ıdığı mücadelesi ve örgütlenmesine en büyük kötülük olur. **u bir gerçek ki teori, kitlelerle kucakla madı ı sürece maddi bir güç haline gelemez.**

Sendikalarımızın kurulu süreçleri", örgütlenmeleri ve konumlanı ları farklı, farklı olmasına rağmen bugün Türkiye'de hepimizi egemenliği altına alan Ekonomik, Politik ve toplumsal bir kriz ya anıyor. Ya amımızdan memnun degiliz, geleceqrnziden emin olabilmek için hiç iyiye giden bir belirti yok. Bugünümüz bir önceki gümüzünden- kötüye gitmekte, yıl-

kırdır elimizde olan ve kullandığımız haklarımız (Servis, yemek, ilaç tedavi haklarımız, emeklilik ya ının 65'e çıkarılması, okulların, ve hastanelerin ücretli hale getirilmesi vb.) bir bir gerj alınmaktadır. I çilere sıfır sözle me öngörölüp, 5 Nisan kararları ile ülkede ikdisadi krizin faturası çalı anlara çıkarılıyor. Sözün kısası. kamuçalı anı ve tüm emekçi toplum oçtıqo. sefaletle ve örgütsüzlüğe itilmi / itilmeye devam etmektedir. Mevcut örgütlenmelerimizle bu durumu degi tirip kendi lehimize çevirmede yetersiz kalmaktadır. Birtaraftan haklı ve me ru taleplerimizin kazanıp korunması için mücadele verirken diger taraftan da örgütlenmemizdeki eksik ve yanlışları düzelterek gerçek örgütlenmeyi yaratmak zorundayız. Kendimizi de, örgütlenmemizi de degi tirip dönü türmek göreviyle kar ı kar ıyayız.

C) Yukarıda açmaya çalı tığımız sorunların çözümünü bizlerin gerçek anlamda örgütlenip örgütlü mücadele vermemezden geçiyor. Bu gün-

lere to sđıqırruz örgütlenmimiz bu günün ihtiyaçlarına yanıt vermekte yetersiz kalmakta olduğunu söyledik. Bugüne kadar ki mevcut örgütlenmelerimiz bizlerin fiilli me ru mücadelelerimizde alanlarda büyük bir potansiyel güç olup siyasal iktidara baskı yaparak yasalığımızı ve mesululuqumuzu kabul ettirmeye cevap vermi tir. Bugün artık içinde bulunduqumuz dönem i yerlerinden ba layan di e di bir mücadeleyi bizlere dayatmaktadır. Bunun içinde örgütlenmelerimizi ihtiyacın doğurdugu mücadele biçimine göre ekillendirmemiz gerekir. **I yeri örgütlenmesi olan i yeri komitelerinin olu turulması, i yeri temsilciliklerinin i ler hale getirilmesi, ube temsilciler kurulunun yarafılması ve i yerl toplentilon ile dü ünçe, öneri ve kararların i yerlerinden ba -**

layarak en üste kadarki i leyi in s.a-Janması, ube yönetimlerinin kollektif çalı malarının oturtulması, bölge toplanmalarının kalıcı ve kurumsal i leyi e kavu turulması, ube merkez ili kilerinin sıklıkla bir i leyi e ol~rtulması vb. tüm görevlerimizi yerine getirecek bir örgütlenmenin hayata geçirilmesi alınacak kararların a a idan yukarı ve yukarıdan a a ı i leyi ini sa lanması bugünden yarına ertelenemez' görevlerimiz ve sorumluluğumuzdur. Kamu çalı anları sendikalarında bu yeni sürecin hak alma süreci, diger bir devle Toplu Sözle me ve Grev süreci olduğu noktasında genel bir mutabakat sağlanmış tir. Ancak bu yeni sürecin yeni politikalarının ne olması gerektiğinin nasıl bir örgütlenme ve mücadele araçlarıyla olıccoqino dair bir tartışma ya anmamı tir. Ve bunun sonucu olarak ta yeni dönem geçmi in politikaları ve araçları ile a ılmaya çalı ılmaktadır. Geline nokta yeni döneme yeni politikalarla girilmediği sürece sonuç alınmayacaktır.

maların, yolsuzlugun ve devletin talan edildiği bir dönemde biz kamu çalı anları ile alay edilmektedir. Zam yutturmacası ile kamu çalı anlarının örgütlü di am ik yapısının önünü kesmek ve sendikal örgütlenmelerimiz etkisizle tirmek için atılmış bir adımdır. Kamu çalı anları bu zammı 20 Aralık'ta vermi oluduğu mücadelesi sonucu kazanmamı tir. Hiç kimse bize bir lütf sunmamı tir.

TMBB'de mecut partiler ve parlamenterler kendileri için hazırladıkları "k/yak emekli/ik" yasasını hiç kimseye duurmamadan bir gecede meclisten geçirip kendilerini 2 yılda emekle ederlerken, bizlerin emekli/ik ya ını 60-65 yıla çıkarmaya çalı ıyorlar. Grevli Toplu Sözle meli sendikal haklarımıza ili kin yasa taslagı üç yıldır meclis komisyonlarında beklemektedir.

TOPLU SÖZLE ME HEMEN İMDİ

Ülke genelinde örgütlenerek bugün kamu çalı anlarının gerçek temsilcisi olduğumuzu 20 Aralık'ta dostu dü mana kanıtladık. Hükümetin vcpccoqırruz tek doğru karar sendikalarımızla Toplu Sözle me sürecini ba latmak olacaktır. Bu istemlerimizin bizlere hiç kimse tarafından mücadele etmeden verilemeyeceğini biliyoruz. Sendikal örgütlenme ve mücadelemizde bugüne kadar sürdürdüğümüz bcqırruz fiilli, me ru ve demokratik hattımızı koruyup geli tirerek, toplu sözle me ve grev hakkımızı mücadelemiz sonucu kazanıccıqırruz söylüyoruz.

1995'te yeni bir sürece giren kamu çalı anlarının sendikal örgütlenme ve mücadelesi önündeki hedef: fiilli Toplu Sözle me ve Grev süredir. Sendikamız bu bakı tan hareketle 15 Mart'a ülke genelinde ube ve temsilciliklerimizle Toplu Sözle me taleplerini illerde defterdarlar kanalı ile i veren vekilimiz Maliye Bakan'ını toplu sözle meye çağırması tir. İsverenimiz Hükümet ve Maliye Bakanlığı bugüne kadar toplu sözle me çöqrırruzo olumlu yanıt vermemi tir. 20 Nisan 1995 tarihinde Tüm Kamu Çalı anları ile birlikte **HİZMET ÜRETİMİMİZDEN GELEN GÜCÜMÜZÜ KULLANACAGIZ.** Ve yine alanlarda olocoqız. Tüm bu anlatılanlar ı gında bu süreçteki i arımız;

"TOPLUSÖZLE ME
HEMEN İMDİ" diyoruz.

İrfan ERDEMOGLU
Tüm Maliye sen
Genel Boskru

SERMAYENİN ALDATICI DEĞERLERİNE KARŞI

Örgütlü ve Özgür Olunmalıdır

✓ Ülke kaynaklarını, bağımsız ve özgür bir ortamın ötesinde yabancı kartellerin istekleri doğrultusunda yönlendirmeye kalkarsanız varılan sonuçlar önceden bellidir. Türkiye'ye gelen Dolarlar, Marklar ekonomimizi büyütmek için değil, arzulanan üretimin yerine rant kültürünü yaratarak sermayeye haksız kazançların yolunu açacaktır. Sermaye üretime değil faiz ve rant alanında yoğunlaşacaktır. ✓ Üretmeyen bir toplum, ihtiyaçlarına: Borçlanarak cevap vermek zorunda kalacak. Daha sonra kamu maliyesinin bozulmasından bahsedilecek. Ekonominin dengeleri bozuldu denilecek. Arzu edilen kriz ortamı yaratılıp, Sermayeye gerekli ortam yaratıldıktan sonra, lehine ihtiyaç duyulan düzenlemeler tek tek yapılmak istenecektir. İşte bu düzenlemeler adına yapılan her durum halkımızın menfaatlarına ters orantılıdır.

Sovyetlerin restorasyonu (çözülüşü) kapitalist ilişkilere dönüşümden sonra, ABD ve müttefikleri dünya pazarlarına nasıl sahip çıkacakları noktasında hızlı projeler üretmeye başladılar.

Uluslararası tröst'ler Dünyanın ekonomik ve siyasi dengelerini sürekli kendi kontrollerinden tutmak için Gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeleri borçlandırarak, oradaki üretim sektörlerini kendi denetimlerine alarak, reel anlamdaki büyümeleri engelleyerek, sürekli kendilerine bağımlı kalmaları hedeflenmektedir.

İfade ettiğim bağımlılık ilişkisi olduğu sürece, Uluslararası sermayenin hastalığı herkesi etkilemekte, karları azaldığında, stokları arttığında Halklara ekonomik ve siyasal kriz şeklinde sonuçlar yansıtmaktadır. Bu durumdaki bağımlılık ilişkilerinden dolayı, Bütçe açıkları, Dış borç, İç borç, Ulusal Sanayi'yi üretmemek gibi olguların karşı karşıya kalınarak Emekçi kesimler yoklaştırılıp susturulmak istenmektedir. Sermaye kesimlerine yasa dışı bir dünya bağışlanarak, Finans oyunlarıyla emek sarf etmeden, üretmediğin rant ve faiz ortamı yaratarak ulusal değerleri sömürmektedirler.

Sermaye Dünyada İnsan haklarının ve barışın oluşması noktasında öncülüğe soyunur gibi görünerek "Yeni Dünya Düzeni" stratejisini ortaya attı. Küreselleşme, Globalleşme. Serbest piyasacılık kısacası "karşılıklı bağımlılık" demagogileriyle ortaya çıkararak Dünya Halklarının Nesnel gerçekliğini ezerek, kendilerine özgül olan çürümüş değerleri hakim kılmaya çalışmaktalar. Bireyselliği ön plana çıkaran, bencilliği, köşe dönmeçliliği, kendi gerçeğinden uzaklaşan yabancılaştıran birey ve toplumları yaratma gibi görevler üstlendi. Milliyetçilik, Şövenistlik, mezhepsel ve etnik yapılar ön plana çıkartılıp istedikleri alanlarda kan döktürdüler, savaşlar yarattılar.

İnsanlığa sıkılan her kurşun insan emeğinin ürünüdür. Bu kurşun ve barut sosyo ekonomik yapılara fatura edilerek emekçilere yansımaktadır. Kafkaslarda, Orta Doğuda, Bosna Hersek'te, Afrikada, Asyada ve Türkiye'de insanlık benzer tüm olumsuzluklar yaşamaktadır.

Uluslararası tekeli finans çevreleri stoklarını eritmek ve kendilerine gerekli olan dünya kararlarının sahibi olmak için, insanlığın ihtiyaç duyduğu manevi ilişkiler ve handikapları kullanarak (mazlum ve iyi niyetli görünerek) her şeyin çözümü kendilerinde olduğu imajı verilecek insanlığı aldatmakta ve sömürmektedirler.

Özelleştirme ve Küreselleşme bu vahşi zihniyetin günümüz koşullarına denk düşen hegemonya anlayışının bir ürünüdür. Dün KİT'lerin yaratılmasına ve Devletin büyüülmesine öncülük eden zihniyetler bu gün tam aksini düşünmektedirler. Çünkü KİT'lere o günler için menfaatları gereği bir misyon yüklenmişlerdir. (Kendi mülkiyet ilişkilerinin geliştirilmesinde) ihtiyaçları vardı. KİT'leri birer laboratuvar ve çiftlikleri gibi kullandılar. Özel kesimler uzmanlaşan kaliteli elemanları kendi alanlarına kattıkları gibi KİT sermayesini düşük kredilerle alarak, KİT'lere sermaye lazım olunca büyük faizlerle imdadına yetişip, önemli oranda rantlarını büyütürlerdi.

Tüm bu olumsuzluklara karşın günümüz koşullarında KİT'ler halkın lehine verimliliklerini ifade ettikleri, "Sosyal Devletin" önem taşıdığı bir dönemde, halkımız için ihtiyaç duyulan değerlere saldırılarak yabancı ve yerli finans çevrelerine peşkeş çektilerine karşı tepkisiz kalmamalıdır.

Halkımızın çıkarına gelişen her durum tekeli sermayenin çıkarlarına ters orantılı olacaktır. Çünkü sermaye insanlaşmayı, sevgiyi, sanatı, bilimi, üretimi, paylaşmayı, barış içinde yaşanacak bir dünyadan, gerektiği

gibi değerlerden uzaktır.

Onlar insanlaşmanın önünde hep engeldirler. Karlarını, servetlerini büyütmeğe öteye düşünceleri olamaz. Dünyaya egemen olan uluslararası finans çevreleri ile yerli işbirlikçilerinin kendi lehine yapacakları yeni düzenlemeye kriz dediler.

Olup bitenler Ekonomik ve mali kriz şeklinde ifade edilerek servetlerini garanti etmeğe çalışmaktadırlar. Faturayı Emekçiler ve diğer halk kesimleri ödemek zorunda bırakılıyor. Uluslararası Finans Çevreleri adına IMF ve Dünya Bankası işlevini ustaca yerine getirmektedir.

Burjuvazi günümüzde gelişen teknolojinin koşullarına göre, üretim ilişkilerini yeni koşullara uyarlayarak iş gücünü azaltarak kaliteyi yükseltebilmekte ve bu oranda karlarını büyütmektedirler. Çeşitli bahanelerle de çalışanları kapı dışına atmanın formüllerini sergiliyorlar.

Her gün büyüyen işsiz kitlesini emekçilerin mücadelelerine karşı tehdit anlamında kullanılmaktadır. Toplu sözleşme düzeni çöktürülerek "Bireysel iş akti" yaygınlaştırılarak emekçileri örgütsüzleştirip (Emlerini kollarını bağlayıp) varlıklarını her alanda egemen kılmaya çalışmaktadırlar. Sermayenin saldırılarını sadece işçi sendikalarını işlevsizleştirmekle kalmaz. Diğer demokratik kitle örgütleri ve bir sürü Aydında nasibini almaktadır. nitelik itibariyle amaçları örgütsüz ve tepkisiz toplum yaratmaktır. Daha sonra bu halkı istedikleri gibi rahatça yönetmek gibi niyetleri vardır.

Ülke kaynaklarını, bağımsız ve özgür bir ortamın ötesinde yabancı kartellerin istekleri doğrultusunda yönlendirmeye kalkarsanız varılan sonuçlar önceden bellidir. Türkiye'ye gelen Dolarlar, Marklar ekonomimizi büyütmek için değil, arzulanan üretimin yerine rant kültürünü yaratarak sermayeye haksız kazançların yolunu açacaktır. Sermaye üretime değil faiz ve rant alanında yoğunlaşacaktır. Halka lüks tüketim teşvik ediyor, vitrinler, duygu sömürsünü olgunlaştırarak üreten değil, ihtiyacın fazlasını tüketen bir toplum oluverir gideriz.

Üretmeyen bir toplum, ihtiyaçlarına: Borçlanarak cevap vermek zorunda kalacak. Daha sonra kamu maliyesinin bozulmasından bahsedilecek. Ekonominin dengeleri bozuldu denilecek. Arzu edilen kriz ortamı yaratılıp, Sermayeye gerekli ortam yaratıldıktan sonra, lehine ihtiyaç duyulan düzenlemeler tek tek yapılmak istenecektir. İşte bu düzenlemeler adına yapılan her durum halkımızın menfaatlarına ters orantılıdır.

1984 itibariyle sermayenin vergilerinde büyük indirimlere gidiliyor. Kamu gelirlerinde önemli oranda düşme yaşanıyor. Kamu harcamalarıyla sermayenin ürettiği mallara talep oluşturuluyor. Baskılar yüzünden 1984 itibariyle kamu harcamaları arttırılıyor. 1984-1987 yıllarında kamu kesimi içinde borçlanınca, 1986 ve 1987 yıllarında sermayenin karları önemli ölçüde yükseliyor. Kamu kesiminin mali krizi 1988 ile birlikte hissetmeğe başlıyor. Burda sorunların kaynağı KİT'lerin açıkları değil sermaye sınıfının açıklarıdır.

İfade ettiğim bazı hususlar konusunda İzzettin ÖNDER'in aşağıdaki düşünceleri katkı yaratacaktır.

"Bugün sermaye verimsiz ve yetersiz üretim yaparken bir yanda üretimden finansal faaliyetlere kaymakta, diğer yandan da bu faaliyetlerinin büyük bölümünü vergi alanında kaçırmaktadır."

Kısacası toplumun belirli, giderek artan bir hızla kaynakları kendine çekerken, bunun karşılığını topluma üretim olarak döndürmemektedir. İşte bu sürecin hükümet politikalarına yansımaları, memurlar ve gerçek kamu harcamaları üzerinde de baskı

oluşturmaktadır.

Bu kesimler, bununla yetinmiyerek doğrudan teşvik ya da faiz biçiminde durmadan hükümetten kaynak tırıklamaktadır. Bu süreç enflasyonunda ciddi nedenlerinden biridir. Durum böyle olunca enflasyonun kimi ezeceği kimi yararlandıracağı da açıkça görülmektedir.

BU TABLO KARŞISINDA BİZLER NE YAPMALIYIZ?

Bu olumsuz (Kriz durumu) ortamında Kamu çalışanları olarak ekonomik ve demokratik talepler için verilen mücadeleler ve kazanımlar kolay olmayacak. Her gün yeni ve zor koşullarla karşılaşmak zorunda kalacağımızı hesaba katarak, bu günü düne nazaran daha güçlü ve verimli kılmak zorundayız.

Kamu Emekçileri kendileriyle müttefik olabilen tüm kesimlerle ortak bir mücadele hattını oluşturmak zorundadırlar. Mücadele sürecinde samimi pratikler yaratılarak (insanların kendi gerçeğine) sahip çıkmaları için ihtiyaç duyulan eğitim ortamları yaratılmalı, gerekli dönüşümler hızlandırılmalıdır. Bundan sonraki koşullarda geliştirilen pratikler daha nitelikli olmalı, kazanılan mevzilerin korunması için gösterilen çabalar çok önemli ve anlamlıdır.

Demokratik Merkezizetçiliğin verimli işlenmesi için, sendika içi demokrasinin yapılması gerekli kurumlaşmaların rayına oturması gerekiyor. Arzu edilen sonuçlara varmak için üyeler yaşanan süreçlere inisiyatiflerini katarak, katkı yapabilecekleri gerçeğini kavramak zorundadır.

Genel anlamda, uzun vadeli mücadele hatlarını önümüze koyduğumuzda kararlı, ne yaptığını bilen, kendi varlık bilincine varmış, bilimsel düşünen, sınıfa hizmet etmesini ilke edinen insanları yaratmak gibi bir zorunluluk vardır.

Tüm Maliye Sen özgül koşullarını ve diğer emekçi kesimlerden genel anlamda sorumluluğunu iç içe birlikte ileriye taşımada üzerine düşeni en güzel biçimde sergileyebileceğine inanıyoruz. Özgül koşullarımızı güçlendirmede, mücadelenin geneline önemli katkılar katacağımız bilinciyle, her üyenin katkısını önemsemek, varmak istediğimiz her alana uzanmak için örgütlülüğümüzün can damarları olan tüm organları sorumlu kılp işlevleştirmek gibi yaşamsal sorumluluklarımızı hiçbir gün unutmamalıyız. Marjinal davranışlardan kaçınarak nesnellığı her alanda yakalamak ve yaşatma gibi zorunluluk her zaman kendisini dayatmaktadır.

Özellikle kitle çalışmalarımızı işyerlerine taşıyarak, iş yeri çalışmalarını birinci derecede önemsemeliyiz. (İşyeri komiteleri veya meclisleri) İşyeri temsilciliğini duyarlı kılmak için neler gerekiyorsa yapılmalıdır.

Şube Yönetimleri çalışmalarını şube binasında hapsedememelidirler. Meşruluklarını fiili anlamda her alanda canlı ve kararlı kılmak için kitlelerle iç içe ilişkileri her alanda yaratmak gibi can alıcı sorumluluklar unutulmamalıdır. İnatçı ve kararlı adımlarımızı bu günkü süreçte ileriye taşımak çok anlamlı olacaktır.

20 Aralık eylemi, kamu emekçileri için nitel olarak çok anlamlı ve öğretici oldu. Bu tür nitelikli eylemler yaratmak ve aşmak hepimiz için önemli bir görev olmalıdır. Şafaka başladığımız her günü önemseyerek organlarımızı ve kendimizi yetkinleştirmek, yarına hazır olmak zorundayız. Sendika içi demokrasi koşullarını yaşatarak sorunlarımızı ve önümüzdeki süreçleri kitlemizle bolca konuşma ve tartışma ortamını yaratmak, üretkenliğimizi arttırmak zorundayız.

Kamu Emekçileri, tüm emekçi kesimlerle bütünleşerek, evrensel yasalarını kendi elleriyle yaratmak zorundadırlar. Halk olarak türkülerimizi, Edebiyatımızı, Sanatımızı, felsefemizi nasıl yaratıyorsak, Onurumuzu Özgürlüğümüzü dimdik ayakta tutan, tüm insani değerlerin yaratıcısı olan insan ve emeği hak ettiği koşulları bulacaktır.

Gelişen mücadele koşullarında zamanında tavır koyan, geliştiren mücadeleyi ortak paydada yoğunlaştıran bir üst yapının (Konfederasyonlaşmanın) bir an önce olgunlaşması dileğimizdir. Bu sonuç örgütlülüğümüzün kurumlaşmasını da hızlandıracaktır.

Gündüz İŞİK
Tüm Maliye Sen Kocaeli Şub. Sek.

20 Nisan'da Ülke Genelinde Yaşamı Durduracağız

5 yıldır Kamu Çalışanlarının somut taleplerine kulaklarını tıkayan siyasi iktidarlar "KIYAK EMEKLİLİK"i bir gecede çıkaran, milletvekiline 2 yılda emeklilik hakkını tanıyan işçiye, kamu çalışanına 65 yaş sınırını dayatanları bir kez daha uyarıyoruz. Ve Tis Masası'na çağırıyoruz.

Aksi halde hiçbir baskı bizleri yıldırılmayacak ve 20 Nisan'da hizmet üretiminden gelen gücümüzü kullanacağız.

Bizleri yıllardır sefalete, yoksulluğa mahkum edenler, zam ve zulüm paketlerinden başka bir şey reva görmeyenler şimdi de ellerimizle kurduğumuz sendikaları işlevsiz derneklere çevirmeye çalışıyorlar. Yani bizleri biraz daha fazla bu zam ve zulüm düzenine boyun eğmemiz için örgütsüz ve onursuz bir hale getirmek istiyorlar.

Bugün bizlere sendika değil icazetli dernekler vermeyi önerenler, bugün bizlere, yüzde üçler, yüzde beşler oranında zam vererek boyun eğmemizi bekleyenler, bugün bizlere biz ne verirsek onlarla yetinin ve şükredin diyenler, bugün bizlerle alay edenler, yarın bizden herşeyimizi kaybetmeye razı olmamızı isteyeceklerdir. Yarın işyerlerini kapatıp ne haliniz varsa görün diyecekler. En temel sağlık hizmetlerini sadece parası olanlara verecekler, ancak parası olanların çocukları okula devam edebilecek. Bugün vergi idelerini kesip, tasarruf fonlarını ödemeyenler, çöpe kadar ek vergiler koyanlar yarın soluduğumuz havanın bile kira kaştılığında kullanılabileceğini söyleyecekler. Böylesi açık ve ağır bir saldırının karşısında biz emekçilerin gündeki tekdir: Ya bizlere dayatılan uygulamalara boyun eğip bugünümüzden ve geleceğimizden vazgeçeceğiz ya da her türlü insanlık dışı uygulamaya karşı mücadeleye ederek yarınımızı kuracağız.

Kimse ama hiç kimse bu haklı ve meşru taleplerimizin önünde duramaz. Hiç kimse bizim adıma hesaplar yapıp, bizi ekmeğimizi IMF masalarında, dolar piyasalarında un ufak edip kaderimizi belirlemeye kalkışamaz. Hiç kimse çalışanların, onuruyla yaşayanların geleceğiyle oynayamaz.

Kendi çocuklarını Amerika'da okutanlar, başı ağrısa Avrupa'nın en ünlü ve en pahalı hastanelerine koşanlar, sünnet dü-

ğünlerinde dolar saçanlar, yıllık karları trilyonlarla ifade edilenler, vergi kaçakçıları, borsa spekülâtorleri, umud. avcılar, tefeci bankerler bizden biraz daha fedakarlık istiyorlar. Biraz daha dişinizi sıkın, Türkiye ancak böyle

kurtulur diyorlar. Yalan söylüyorlar. Biz ne zaman dizimişi sıksak Türkiye değil sermayenin kasaları doluyor. Emekçiler değil, namusuyla çalışanlar değil, patronlar, spekülâtorler, hırsızlar refaha eriyor.

Biz artık zenginler daha zengin olsun diye, biz artık soyguncuların sömürücülerin kasaları dolsun, bizi yönetenler rahat koltuklarına gömülsün diye fadakarlık yapmayacağız. Bu ülkedeki her taşın altında bizim emeğimiz var, bu ülkeyi biz kurduk, IMF'ye uluslararası finans kuruluşlarına, emperyalizme yem yapmayacağız.

Bu ülkenin bütün kaynaklarını, bütün değerlerini emperyalizme peşkeş çeken, bu ülkenin bütün insanların sefalete ve örgütsüzlüğe mahkum etmek isteyen iktidarlar, şunu kafanıza sokun ki bu ülke sahipsiz değildir. Bu ülkenin emekçileri, sizin her uygulamanıza boyun eğmeyecektir. Demokrasi kavgası, namus ve onur kavgası hiçbir zaman sona ermeyecektir.

Bize devletin maliyesini, bize bütün angaryaları teslim eden iktidarlar, bizim örgütlü, bizim başımız dik olarak gezmeyi istemiyorlar, bizi devlet memuru diye göklere çıkaranlar, bizim kendi kaderimizi belirlememizi engellemeye çalışıyorlar. Bu kaderi kabul etmiyoruz. Bu dayatmalara boyun eğmeyeceğiz. Bu çifte standartlı sistemi değiştireceğiz. Çalışanların her konuda söz ve yetki sahibi olduğu bir yaşamı kendi ellerimizle kuracağız.

Bir gecede "KIYAK EMEKLİLİK" yasasını çıkaran siyasi iktidarı ve meclisi bir kez daha uyarıyor ve Tis Masası'na çağırıyor ve diyoruzki: Somut taleplerimiz yerine getirilinceye kadar hizmet üretiminden gelen gücümüzü kullanacağız. 20 Nisan bir başlangıç olacaktır. Kamu çalışanlarının mücadelesini gözardı eden, emekçilerin taleplerine kulaklarını tıkayan bu siyasi iktidar, bizi duymazdan gelirse, Ankara'da daha fazla kalamaz. Ama biz her zaman somut taleplerimizin takipçisi ve bekçisi olacağız. Üreten biziz yöneten de biz olacağız.

Turan AKKILIÇ
Genel Basın Yayın
Halkla İlişkiler Sekreteri

MEMUR MAAŞLARI NE OLDU? BİN/TL

Ünvanı/Derece	1994 Ekim/ Aralık	1995 Ocak/ Mart	1995 Nisan/ Aralık	Kümülatif yıllık artış (%)
Hizmetli (15/1)	3.628	4.184	6.938	91.2
Memur-Lise (13/1)	3.931	4.530	7.310	85.9
Memur-Lise (7/1)	4.206	4.871	7.677	82.5
Şef (5/1)	4.421	5.117	7.942	79.6
Şube müdürü (4/1)	5.810	6.705	10.220	75.9
Genel Müdür (1/4)	18.056	21.158	30.348	68.0
Müsteşar (1/4)	22.149	25.658	36.652	64.9
Öğretmen (9/1)	5.897	6.793	9.628	63.2
Öğretmen (1/4)	8.516	9.878	13.514	58.6
İmam Hatip (13/3)	4.757	5.485	7.652	60.8
İmam Hatip (3/1)	5.846	6.739	8.999	53.9
Avukat (9/3)	8.141	9.368	14.454	77.5
Avukat (1/4)	10.743	12.436	17.748	65.2
Mühendis (arazi) (8/1)	9.380	11.057	17.127	82.5
Mühendis (arazi) (1/4)	12.005	13.938	20.480	70.6
Pratis Hekim (8/3)	10.305	11.854	16.559	60.6
Pratis. Hek. (Şırnak) (8/3)	13.823	16.163	25.587	85.1
Uzman Hekim (1/4)	13.653	15.887	21.464	57.2
Uz. Hek. (Şırnak) (1/4)	19.015	21.545	36.403	91.4
Hemşire (12/3)	6.167	7.098	9.730	57.7
Profesör (1/4)	19.242	28.245	33.650	74.8
Doçent (3/1)	12.321	18.943	22.454	82.2
Arş. Görevlisi (7/1)	7.384	12.015	13.868	87.8
İl Valisi (1/4)	23.950	27.819	41.765	74.3
Kaymakam (1/4)	18.830	21.867	31.308	66.2
Kaymakam (7/1)	11.506	13.253	19.199	66.8
Kıd. Albay (1/4)	21.580	24.965	35.129	62.7
Binbaşı (3/1)	14.071	16.106	21.916	55.7
Başkomiser (2/1)	9.188	14.801	16.858	83.4
Komisier (3/1)	8.754	13.774	15.757	80.0
Polis Memuru (4/1)	8.522	12.386	14.265	67.3
Polis Memuru (7/1)	7.890	11.126	12.910	63.8

YAŞASIN GREVLİ TOPLU SÖZLEŞME!

- ŞUBELERDEN HABERLER -

ARTVİN

ARTVİN'DE KAMU ÇALIŞANLARININ TERTİPLEDİĞİ "ÖZELLEŞTİRMEYE VE PAHALILIĞA HAYIR" MİTİNGİ YAPILDI?

11.3.1995 Cumartesi günü Artvin'de K.Ç.S.P. tertiplenen "Özelleştirmeye ve Pahalılığa hayır" mitingi yapıldı.

12 Eylül'den sonra Artvin'de ilk defa yapılan mitinge 1200 civarında insan katıldı. Son derece düzenli ve coşkulu geçen mitinge konuşmacı olarak K.Ç.S.P. Artvin dönem sözcüsü Tüm Maliye Sen Artvin Temsilcisi Fahrettin Kurt, Kemalpaşa Halkevi Başkanı ve K.Ç.S.K.K. adına Eğitim Sen Genel Başkanı Yıldırım Kaya katıldı.

Konuşmcılar özelleştirmenin esas amacının uluslararası kuruluşların ve sermayenin isteği doğrultusunda yapıldığını, zarar ettikleri düşüncesinin doğru olmadığını anlattılar ve 5 Nisan kararının halka açılmış savaş olduğunu anlattılar. Sendika başkanları bu sorunların çözümünde sendikalaşmanın önemini vurguladılar Grevli-Toplu Sözleşmeli sendikal hakkı alınincaya kadar da mücadeleden vazgeçemeyeceklerini ilan ettiler.

Miting aynı düzeyde başladığı gibi sona erdi.

Artvin Kamu Çalışanları Mitingi

İSTANBUL

DEVLET VE SİYASİ İKTİDAR CEZALANDIRIYOR ÇALIŞANLAR SAHİP ÇIKIYOR

Bizler Maliye Bakanlığı İstanbul Defterdarlığı Muhakemat müdürlüğünde Çalışan memurlar ve TUM MALİYE SEN üyeleriyiz.

Sendikamız Genel Başkanı İRFAN ERDEMOĞLU Bakanlıkça sendikal mücadeleden dolayı maaş kesme ve fon kesme cezası ile cezalandırılmıştır. Biliyoruz ki bu ceza İRFAN ERDEMOĞLU'nun şahsına yönelik değildir. Cezalandırmanın mantığı sendikal mücadeleye ve Tüm kamu çalışanlarının sendikal örgütlenmesinedir.

Bizler işyeri temsilciliğimiz öncülüğünde toplanarak Genel Başkanımıza ve devletin TUM HABER SEN yönetici ve üyelerini sürgün etmesini şiddetle kınarken "Devlet Cezalandırıyor, biz çalışanlar sahip çıkıyoruz" şiarımızdan hareketle işyerimizde 54 memur arkadaştan 46'sı bu kararımıza katılmıştır.

Genel Başkan'ımızın maaş kesintisi ve Fon kesme cezasını altı ay boyunca aramızda toplayarak Genel Başkan'ımıza vereceğiz. Bunun ilk uygulamasını bu ay hayata geçirdik. Bu uygulamanın tüm kamu çalışanlarına örnek olması sendikal mücademizde kazanımlarımızın ortak olacağına göre kayıplarımızı da paylaşmamız gerekmektedir. Yoksa mücadelemizde başarılı olamayız.

Hüseyin ŞOROĞLU

İZMİR

SENDİKAMIZIN 3. KURULUŞ YIL DÖNÜMÜ İZMİR ŞUBEMİZDE BİR HAFTALIK PERYODA YAYILARAK BİR DİZİ ETKİNLİKLER OLARAK YAPILDI

Sendikamız Tüm Maliye-Sen'in 3. kuruluş yıl dönümünde İzmir Şubesi olarak 28/1/1995-4/2/1995 tarihleri arasında bir dizi etkinlik düzenleyerek sendikal mücadelemizin daha da ivme kazanacağı önümüzdeki günler için moral ve enerji depolamayı bunu yaparken de üyemiz ve üyemiz olmayan tüm maliye çalışanlarıyla birlikte üretmeyi hedefledik.

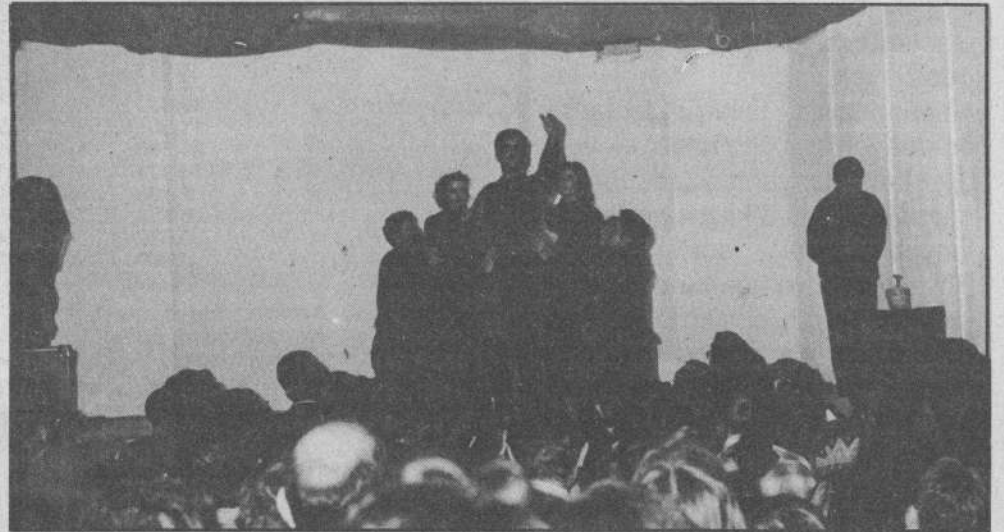
Etkinliklerimizin daha geniş kesimlerce izlenmesi ve bilinmesi için İzmir Valiliği'ne başvuruda bulunarak İzmir'in Karşıyaka, Bornova, Basmane, Buca semtlerinde etkinliklerimize ilişkin pankartlarımızı astık.

Haftamızın ilk etkinliği 28 Ocak 1995 tarihinde sendika binamızda sendikal mücadelemizin bugüne kadar ki sürecine ilişkin fotoğraflardan oluşan fotoğraf sergisiydi. Fotoğraf sergimiz hafta boyunca sendikamıza gelen tüm arkadaşlarımızın ilgi odağı oldu.

3 Şubat günü şube yöneticisi arkadaşlarımız işyerlerini dolayarak üyelerimizle diğer arkadaşlarımızla sendika ve örgütlü mücadele ile ilgili sohbetler yaparak sendikamızın 3. kuruluş yılını maliye çalışanları ile birlikte kutladılar.

Haftanın son etkinliği 4 Şubat 1995 tarihinde düzenlenen "Maliye Çalışanlarının sorunları ve çözüm yolları" adı verilen İzmir Barosu Yönetim Kurulu Üyesi Avukat Mustafa Ufacık, Tüm Maliye Sen Genel Örgütlenme Sekreteri Selma Aksoy, İzmir SMMO Başkanı Nurettin Akbaş, Tüm Maliye Sen İzmir Şubesi hukuk sekreteri Musa Sever, Tüm Maliye Sen İzmir Şubesi Basmane Vergi Dairesi işyeri temsilcisi Hamit Ünal'ın katıldığı paneli.

Panelistler maliye çalışanlarının ekonomik demokratik ve hertürlü haklarının çözümü olarak örgütlülüğü ortaya koyarak, sendikal mücadelenin daha da yoğun-

İzmir Şubemizde tiyatro etkinliğinden bir görünüm

İkinci etkinliğimiz 31 Ocak 1995 tarihinde Evrensel Kültür Merkezi'nde sendikamız üyesi bir arkadaşımızın yaptığı kamu emekçileri ile ilgili karikatür sergisi ve Şubemiz tiyatro grubunun oynadığı yine yazarının bir üyemiz olduğu "Ben insanım" adlı oyunun senilenmesiydi. Çok kısa bir sürede yoğun çalışma temposuyla güzel bir oyun ortaya çıkaran tiyatro grubumuzun ödülü dakikalarca ayakta alkışlanarak izleyicilerce beğenildi.

laştırılması çağrısı yaptılar. İzmir SMMO Başkanı Nurettin Akbaş'da mükellef maliye çalışanı arasındaki ilişkiye değinen bir konuşma yaptı. Paneli Avukat Mustafa Ufacık yönetti. İzleyicilerin sordukları sorularla panel forum havasını aldı ve daha canlı sıcak bir ortamda devam etti.

Paneli Tüm Maliye Sen Denizli, Uşak ve Manisa Şubelerinden Maliye çalışanı arkadaşlarımızda katıldılar.

"ZAM" ALDATMACASI

Hükümet 1995 yılı bütçesi ile Kamu Çalışanlarına %46 zam belirledi. Hükümet bu zamları TBMM'de tartışırken Kamu Çalışanları olarak 20 Aralık 1994 tarihinde ülke genelinde Hükümeti toplu sözleşmeye çağrı mahiyetinde bir günlük grev yaptık. Kamu Çalışanlarının bu grevi tüm yurttaki toplumun her kesiminden büyük bir destek buldu. Hükümet grevin ilk gününe kadar tehdit ve baskılarla bu eylemimizi kırmaya çalıştı. Bu baskılar sökmeyince kendisi bile eylemin haklılığını kabul etmek zorunda kaldı. Eylemimiz sermaye ve devlet açısından büyük tehlikeler içeriyordu. Çünkü kamu çalışanları 1 Mayıs 1993 - 94 ve 20 Temmuz'lardan sonra ilk kez ciddi olarak 20 Aralık'ta işçi, kamu çalışanı, gençlik, esnaf, emekli toplumun tüm ezilen kesimleri ile yıllardır kavunduğu birlikte mücadelenin pratikte temellerini atmıştı. Bu gelişme egemen güçler açısından çok büyük bir tehlike içeriyordu. Sermayenin güdümündeki siyasi iktidar için bu birliğin dağıtılması veya engellenmesi gerekiyordu. İşte tam da böyle bir süreçte, hükümet kamu çalışanlarına %60-90 zam kararını kamuoyuna açıkladı.

BİZLERİ İŞÇİLERLE KARŞI KARŞIYA GETİRMENE ÇALIŞIYORLAR

Kamu çalışanlarına %60-90 zam açıklayan hükümet, işçilere sıfır sözleşme öngörüyor. Böylece 20 Aralık'ta yaratılan birlikteliğin parçalanması oyunu sergilenmeye başladı. Başta şunu iyi bilmemiz gerekir ki; biz kamu çalışanları işçilerimizin yıllardır kendi örgütlülükleri ile mücadeleleri sonucu kazanmış olduğu hakları ellerinden alınıp bizlere verilmesini istemiyoruz. Türkiye bir hukuk devleti (!) ise hükümet kendi imzaladığı hukuka uymalı ve işçilerimize toplu sözleşmeden doğan haklarını vermelidir. Biz kamu çalışanları sendikalarımızı kurduk, mahkeme ve yüksek yargı kararlarıyla yasal hakkımızı tescil ettirdik. Ülke genelinde örgütlenerek bugün kamu çalışanlarının gerçek temsilcisi olduğumuzu kanıtladık. Hükümetin yapacağı tek doğru karar bizlerle

toplulu sözleşme masasına oturmak olacaktır. Biz yüzdelik aldatma zamlar istemiyoruz.

Hükümetin Kamu Çalışanlarına %91 olarak vermiş olduğu zam da gerçekçi değildir. 1994 yılında Kamu çalışanlarının maaşlarına ortalama %56 civarında zam yapıldı. Resmi rakamlarla %160 yıllık enflasyon ile memur maaşları gerçekte %40 gerilemişken sadece Özel Hizmet Tazminatı yapılarak verilen %60-90 civarındaki zam çok yüksek bir zam değildir. Bu zam 31 Aralık'tan geçerli diyerek 1995 Bütçesi ile bizlere verdiği %46 zammı da içine katarak göstermektedir. Hükümetin bizlere ek olarak verdiğini açıkladığı zam, en yüksek %91 tavanını esas alsak bile;

artırımı yutturmacası ile kamu çalışanlarının örgütlü dinamik yapısı yok edilerek sendikal örgütlenmelerimizi etkisizleştirmek istemektedir. Bu artışlar komik olduğu kadar, "sadaka" düzeyindedir. Adeta çalışanlarla alay edilmektedir. Kaldığı bu zamlar hükümetin bizlere bir lütfü da değildir. Kamu çalışanları 5 yıldır ve son olarak da 20 Aralık'ta vermiş olduğu mücadeleleri sonucu kazanılmıştır.

TBMM'de mevcut parlamenterle kendileri için hazırladıkları "kıyak emeklilik" yasasını hiç kimseye duyurmadan bir gecede Meclis'ten oybirliği ile geçirirken, bizlerin Grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarımıza ilişkin yasa taslağı üç yıldır meclis

Biz; Örgütlenme özgürlüğü istiyoruz!

Biz; Ülkemizin tüm kurum ve kuruluşları ile demokratikleşmesini istiyoruz!

Biz; Siyaset yapma hakkı istiyoruz!

Biz; Düşünce, özgürlüğü istiyoruz.

Biz; Adaletsiz, talan, yalan, hırsızlık, savaş bütçesi değil, insanca bir yaşam bütçesi istiyoruz!

Biz; Ücretsiz servis, yemek, kreş, lojman, giyecek, sosyal ve kültürel tesis ve sağlık hizmetleri istiyoruz!

Biz; Kısacası yaşamımızı ve geleceğimizi ilgilendiren her olayda söz ve karar sahibi olmak istiyoruz!

Bu ve daha da çoğaltabileceğimiz istemlerimizin bizlere hiç kimse tarafından mücadele olmadan verilmeyeceğini bilerek sendikal örgütlenme ve mücadelemizi bugüne kadar sürdürdüğümüz bağımsız, fiili, meşru ve demokratik hattımızı geliştirerek, mücadelemiz sonucu kazanacağımızı biliyoruz. Bugüne kadar yaptıklarımız bundan sonra yapacaklarımızın göstergesidir. 20 Aralık 1994'de üretimden gelen gücümüzün kullanılması eyleminde sendikamız TÜM MALİYE-SEN özelde kamu çalışanlarına, genelde ise topluma vermiş olduğu sözü hakkıyla yerine getirmiştir. "20 Aralık'ta vergi toplamayacağız" demiş ve ülke genelinde 74.000 maliye çalışanının bu eyleme katılımı ile işbirlikçilik; sıfır tahakkuk ve sıfır tahsilat ile tüm kamu çalışanları içinde haklı yerini almıştır.

1995'de yeni bir sürece giren kamu çalışanlarının sendikal örgütlenme ve mücadelesi önündeki hedef; fiili toplu sözleşme ve grev sürecidir. Sendikamız bu bakıştan hareketle Başkanlar Kurulumuzun aldığı kararlar doğrultusunda;

Hükümet ve işverenlerimiz toplu sözleşme çağrımıza olumlu yanıt vermediği ve taleplerimiz gerçekleşmediği taktirde 20 Nisan 1995'de Tüm Kamu çalışanları ile birlikte hizmet üretiminden gelen gücümüzü kullanacağız!

TÜM MALİYE SEN
MERKEZ YÖNETİM KURULU

gerçekte %45'dir. Bu %45 zammı da aralık ayından bu yana petrol ve temel tüketim maddelerine üst üste üç defa yapmış olduğu zamlarla geri almış bulunuyor.

Kaldı ki bu zam maliye çalışanlarının sadece tazminat artışı olması dolayısıyla fon ödemelerinde hiç bir artış getirmeyecektir.

İşsizliğin, açlığın, işten atılmaların ardı arkası kesilmeyen zamların atbaşı gittiği bir dönemde biz kamu çalışanları ile alay edilmektedir. "İşçilere sıfır sözleşme" önerisinin nedeni olarak kamu çalışanlarına yapılan zam gösterilip, işçilerle kamu çalışanları karşı karşıya getirilmeye çalışılmaktadır.

Memurlara %91'lere varan maaş

komisyonlarında bekletilmektedir.

LÜTUF DEĞİL HAKLARIMIZI İSTİYORUZ

Biz; Siyasilerden yüzdelik sadaka zammı istemiyoruz!

Biz; Hükümetin sendikalarımızla toplu sözleşme masasına turmasını istiyoruz!

Biz; Taban aylığın en az (24.000.000-) TL olmasını istiyoruz!

Biz; Grevli toplu sözleşmeli sendikal hakkımızın yasal ve anayasal güvenceye kavuşturulmasını istiyoruz!

Biz; Savaşırsız, sömürsüz, bütün insanların barış içinde yaşadığı demokratik, özgür ve bağımsız bir Türkiye istiyoruz!

**KARARLIYIZ 20 NİSAN'DA VERGİ TOPLAMAYACAĞIZ.
YAŞASIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELEMİZ, YAŞASIN TÜM MALİYE-SEN!**

Çalışma hayatına ilişkin yapılan değerlendirmelerde çalışanlar açısından sendikaları; meşrulaştırılan hak ve çıkarların kazanılması için verilecek olan her türlü demokratik mücadelenin bir aracıdır. Öz itibarıyla bu anlamda yapılanmak zorunda olan sendikalar, tarihsel gelişim süreçleriyle birlikte, içinde bulunduğu zaman ve mekânın gerektirdiği ihtiyaçlara bağlı olarak; farklı farklı işlevlere sahip, fakat bir bütünü kendi özgülünde ifade edebilen örgütlenmelerdir. Sendikalarda, gerek ortak politikaların oluşturulmasında gerekse bu politikaların uygulanmasında örgütsel bütünlüğü sağlayacak mekanizmalara ihtiyaç vardır. Eğitim ve kültür komisyonları da bu mekanizmalardan bir tanesidir.

O halde şu soruyu yanıtlamak gerekmektedir: sendikalarda "eğitim ve kültür" komisyonlarının işlevi nedir? Esas olarak eğitim ve kültür çok geniş bir etkinlik alanına sahiptir. Eğitim: maddi ve manevi anlamda üretilen tüm toplumsal zenginliğin tüketilmesi ve geliştirilerek yeniden üretilmesi ihtiyacını karşılamak üzere geliştirilen bir yöntemdir. Varolan ilişki ve çelişkiler daima bir neden sonuç olgusuyla açıklanır. Nedenlerin tanımlanabilmesi (açıklanabilmesi), ortaya çıkacak sonuçların da ayrıntılı bir şekilde nedenlere bağlı olarak açıklanmasını getirir. Örneğin ekonomik ihtiyaçların bilince çıkarılabilmesi için insanca bir yaşam koşulunun tanımlanabilmesi gerekir. Bu örnekten çıkaracağımız iki temel soru, yukarıdaki sorumuzu da netleştirecektir. Birinci olarak "insanca bir yaşam koşulu nedir?" ikincisi ise "insanca bir yaşamı karşılayabilecek talepleri nasıl elde edeceğiz?". Örnekteki birinci ve ikinci soruya yanıt verebilmenin koşulu, ilgili konu hakkında bilgi sahibi olmakla mümkündür. Toparlayacak olursak: Genel yaşamla ilgili bilgi sahibi olmak ve edinilen bilgileri (karşılıklı etkileşime dayalı) ortak kültüre dönüştürmek, toplumsal bir eğitim ve kültür faaliyetidir.

Sendikal politikalar ve uygulamalarında "kitlenin söz ve karar sahibi olması" ilkimizden hareketle, genel örgütlülüğün eğitim ihtiyaçlarından kaynaklı, eğitsel politikaların oluşturulması süreçlerine katılarak kendilerini ifade etmeleri, merkezi politikaların daha sağlıklı oluşturulabilmesi ve uygulanabilmesi sonucunu doğuracaktır.

Sendikalarda eğitim ve örgütlenme temel bir işleve sahiptir. İlk bakışta iki farklı olguyumş gibi görünen eğitim ve örgütlenme pratik yaşamda birbirinden kopartılamayacak kadar içiçe girmiştir. Sözelimi bir toplantı yapıldığında, toplantıya gelen insanlar, toplantının gündemi üzerine örgütlenmişlerdir. Oluşturulan gündemler üzerine görüş bildiren ve diğer konuşmacıları dinleyen insanlar, aynı konu hakkında hem kendi bilgilerine yenilerini katmışlar, hem de kendi bilgilerinden diğer insanların faydalanmasına olanak sağlamışlardır. Dolayısıyla yapılan toplantı insanların biraraya gelmesini sağlayarak örgütlemiş, aynı zamanda da insanlar arasında bilgi alış-verişini sağlayarak eğitsel bir işlev görmüştür. Görülmektedir ki eğitim ve örgütlenme insanların toplumsallığından kaynaklı, pratik yaşamlarının bir parçasıdır. O halde bu iki olguyu kendi çıkarlarımız için daha işlevli bir hale getirmek, biçim ve içerik olarak sistemleştirmek gerekmektedir.

Üretim ve tüketim ilişkilerinde geniş insan gruplarının ortak çıkarları ve sorunları varsa; o hakların meşrulaştırılması ve sorunların çözümü de genel olarak ortak olmak zorundadır. Tam da bu temelde kurulmuş olan sendikalar, üye ve çalışanlarının gereksinimlerine göre belirlenen

Eğitim Kültür Komisyonu Üzerine

politikaları, üye ve çalışanlarının çıkarlarına uygun bir tarzda, bu çalışmalarını genel kitleyle birlikte hayata geçirir. Kapitalizmde olduğu gibi sınıflı toplumlarda çıkarlar hem birbiriyle çelişirler hem de birbiriyle çakışırlar. Bu ifadeyi "toplumun bütünü tarafından ortak değerlerin paylaşımı" biçiminde de söylemek olanaklıdır. Bu bağlamda toplumun bütününde farklı farklı düşünsel gelişmeler ve bu gelişmelere bağlı çelişki ve çatışmalar açığa çıkar. Bunu da somut olarak "mücadele" diye tanımlayabiliriz. Zira bir toplumdaki yasalar da o toplumdaki farklılaşmış düşüncelerin çelişki ve çatışmalarının uzlaşması sonucunda ortaya çıkan bir olgudur.

Bu durumda eğitim ve örgütlenmeye mücadeleyi de ekleyerek, bu üç olguyu birlikte değerlendirmek durumundayız. Eğitim ve örgütlenme toplumdaki statik (durağan) olan potansiyeli harekete geçirmenin ilk evresidir. Ancak ve ancak o potansiyel gücün harekete geçmesiyle birlikte somut bir değişim ortaya çıkar ve kendisine yeni bir etki alanı yaratır. Toplumsal olarak söylemek gerekirse; oluşturulan ortak bir düşünce etrafında örgütlenen insanlar, düşüncelerinin gerçekleştirilmesi için fiili bir durumu (eylemi) yaratmak zorundadırlar. Yapılan eylem, eylemin gerekçesi olan düşüncelerin yeni yeni insanlara ulaşmasını sağlayacak, düşüncelerinin gerçekleştirilmeyeceğine inananlara bir gösterge teşkil edecektir. Sonuç olarak eğitim, örgütlenme ve mücadele yaşamın içerisinde birbirine girmiş durumdadır.

Sendikalarda eğitim ve kültür komisyonları örgütlülüğü nitelik ve nicelik olarak geliştirmek işlevine sahiptir. Bu işlevi de ancak örgütlenme ve mücadeleyi birlikte organize edip yürütmekle yerine getirebilirler. Gereksinimlere göre belirlenmiş ve ortaklaştırılmış politikaların uygulanma aşamasında; toplantı, gösteri, miting, grev vb. türündeki eylem ve etkinliklerin organize olması gerekmektedir. Bu türdeki faaliyetlerin hazırlık aşamasında her türlü görsel ve işitsel olanaklardan olabildiğince yararlanılmalı, gerekli inceleme ve araştırmaların yapılması, ilgili kişi ve kurumlarla ilişkiye geçilmesi dolayısıyla yapılan çalışmanın amaçlarıyla örtüşmesi hedeflenmelidir.

Toplumsal olarak bugünü tanımlamak gerekirse; günümüzün verilerini geçmişin birikimiyle birlikte değerlendirmek gerekecektir. Gerek tarihsel olarak tanımlanmış bilgilerin toparlanması (araştırma ve incelemelere dayanan) gerekse günümüzün verili koşullarının yorumlanması esas olarak eğitsel bir fonksiyona sahiptir. Verili koşullar içerisinde yapılan inceleme ve araştırmalar sonucunda ortaya çıkan / çıkacak olan değerlendirmenin topluma sunulması ihtiyacı ortaya çıkar. Tam da bu noktada bir araç yaratmak ve bu aracı en verimli şekilde organize etmek gerekir. İyi niyet ve özveriye dayanan sis-

temli bir çalışma istenilen verimi yaratacaktır.

Tarihsel olarak insanların ürettiği değerlere / değerler sisteminin toplamına "kültür" diyoruz. Toplumsallaşmayan bireysel faaliyetler kültürel açıdan bir değer taşımaz. Üretim sistemlerindeki gelişmelere bağlı olarak toplumun üst yapısındaki ilişkiler de gelişmiş ve gittikçe karmaşık bir yapı görünümünü kazanmıştır. Günümüzde üretim ve tüketim ilişkileri oldukça sağlıklıdır. Gerek insanlar arası ilişkilerde, gerekse yaşamımızdaki diğer ilişkilerimizde büyük oranda bir çürüme yaşanmaktadır. Toplumun ortak değerleri hızla dejenere olmuştur. Yeniden yaratılmaya çalışılan toplumsal değerler geniş oranda sadırıyla karşı karşıya kalmış / kalmaya devam etmektedir. Ekonomik süreçlerde tıkanan sistem, insanların toplumsal örgütlenmesinin önüne bireysel çıkarları koymaktadır. Rekabetin her türlü toplumdaki en küçük hücrelerine bile sistemli bir şekilde, egemen ideoloji tarafından sokulmuş ve hayat bulmasına olanak sağlanmıştır. Her türlü rekabetin tavsiye edildiği günümüzde, bizlere de; "benim memurum işini bilir, her koyun kendi bacağından asılır" türlerinden nasihatlerde bulunmuşlardır. Bu gelişmeler toplumsal çürümenin en belirgin göstergesi olmuş; rüşvet, yolsuzluk, adam kayırma, dolandırıcılık, kaçakçılık, fuhuş günlük yaşamımızın bir parçası haline gelmiştir. Buna karşılık siyaset yapmak, toplumsal örgütlenmeler için çalışmalar yapmak, savaşa karşı çıkmak, yolsuzluk ve rüşvetin karşısında olmak, bir anlamda yasaklanarak hor görülümüş, bu tür eğilimleri olan insanlara her platformlarda egemen ideoloji tarafından saldırılmıştır.

Yukarıda sıralamış olduğumuz bütün bu gelişmeler, toplumumuzun kültürel dokusunun alabildiğine çürümesine neden olmuş, kültüre sahip çıkmak "geçmiş hatırlamak, geçmişin özlemini kurmak" şeklinde algılanmaya / algılatılmaya özen gösterilmiştir. Oysa emeğin en yüce değer olduğunu savunan bizler, yani emeğine, onuruna sahip çıkanlar; kültürel değerlerin ancak ve ancak geliştirilmesiyle yaşam şansı bulabileceğini ve bunu gerçekleştirebilmenin yolunun ise üretimden geçtiğini söylemekteyiz. Maliye çalışanlarının ortaklaşa kurdukları sendika, maliye çalışanlarının yaratmış olduğu bir kültürdür. Bu yeni kültür, insanların ortaklaşa ürettikleri bir değere yine hep birlikte sahip çıkmalarıyla kendisini geliştirecek, yenileyecek, günün ihtiyaçlarını ancak bu şekilde karşılayabilecektir.

Kültürel olarak bu güne taşınmış geçmiş değerlerin, geleceğin bilinciyle yoğurulması / harmanlanması ve dolayısıyla bu güne uyarlanması bir ihtiyaçtır. Ancak bu şekilde, geleceği bugünkü kültürel formda yakalayabiliriz.

Yazının birinci bölümünde açmaya çalıştığım "eğitsel" ihtiyacın, üst formunu oluşturan kültürel doku, ancak ikisinin birlikte ele alınmasıyla gerçek anlamda bir işleve sahip olacaktır. Basitçe söylemek gerekirse, eğitim ve kültür sistemli (organize) bir çalışmayla, komisyon çalışmasıyla birlikte bir araç olarak değerlendirilmelidir. Hedeflenen çalışmalar -insanların günlük yaşamları dahil- genel yaşama dair birşeyler ifade edebilmelidir. Bu aynı zamanda bizleri kışkırtan almış egemen kültürün bir anlamda yadsınması, farklı bir kültüründe başlangıcı olacaktır. Ve insanlar yaşamlarında emek, onur ve özgürlük mücadelesine daha bir anlamlı katılacaklardır.

Mahmut GÜVEN
Genel Eğitim Sekreteri

MALİ DURUM!..

Bilindiği üzere 24-25 Eylül 1994 tarihinde yapılmış olduğumuz sendikamızın 2'nci olağan Genel Kurulu'nda Mali Konu ile ilgili üye aidatlarının 30.000.- TL'sına yükseltilmesi, şube ve temsilciliklerimizin mevcut üye sayılarının 1/5'ini Genel Merkez aidatı olarak Genel Merkez'e göndermeleri kararı alınmıştır.

Geçilen altı aylık süreçte yandaki çizelgede görüldüğü gibi çok az sayıda şube ve temsilciliğimiz "Genel Kurul Kararı'na" uyararak merkez aidatını düzenli göndermiş örgütün büyük bir çoğunluğu ise kendisinin almış olduğu karara uymamış, bu altı aylık dönemde Merkez aidatını eksik gönderenler olduğu gibi hiç göndermeyen şube ve temsilciliklerimizde bulunmaktadır.

Sendikal örgütlenmemizin beyni durumunda bulunan genel merkezimiz maddi sıkıntı yüzünden zorunlu giderlerini bile karşılayamaz durumdadır. Kaldı ki maddi sıkıntı yüzünden pek çok ilimizin sorununa çözüm üretilmemekte ve pek çok proje kağıt üzerinde kalmaktadır.

Unutulmamalıdır ki sendikal örgütlenme bir bütündür. Bu konuda başta şube ve temsilcilik yönetimi kurullarımız olmak üzere tüm üyelerimize de görev düşmektedir.

Sorumluluklarımızı bilelim, aidatlarımızı ödeyelim. Mücadelenin çetin geçeceği bu yeni sürecimizde. (TİS süreci) örgütlenmemizin nitel ve nicel bir güce ulaşmasının önemli bir etmenide mali durumun çözülmesiyle sağlanacaktır.

Ahmet ACAR
Genel Mali Sekreter

NOT:

Yandaki çizelge 2'nci Genel Kurulu'muzdan sonra Ekim-Kasım-Aralık '94 ve Ocak-Şubat-Mart '95 dönemlerini kapsamaktadır.

S. NO.	İL ADI	ÜYE SAYISI	GENEL MERKEZE ÖDENMESİ GEREKEN AYLIK AIDAT TUTARI	GENEL MERKEZE 6. AYLIK ÖDENEN	GENEL MERKEZE TOPLAM BORCU
1	ADANA	534	3.210.000	10.420.000	8.840.000
2	ANKARA	1748	10.500.000	35.362.500	27.637.500
3	ANTALYA	681	4.110.000	16.500.000	8.160.000
4	AYDIN	532	3.210.000	10.500.000	8.760.000
5	BOLU	414	2.490.000	10.400.000	4.540.000
6	BURSA	589	3.540.000	0	21.240.000
7	ÇANAKKALE	268	1.620.000	1.620.000	8.100.000
8	DIYARBAKIR	444	2.670.000	2.000.000	14.020.000
9	ESKİŞEHİR	415	2.490.000	0	14.940.000
10	GAZİANTEP	423	2.550.000	0	15.300.000
11	İÇEL	390	2.340.000	0	14.040.000
12	İSTANBUL-1	640	3.840.000	23.040.000	0
13	İSTANBUL-2	956	5.760.000	16.800.000	17.760.000
14	İSTANBUL-3	952	5.730.000	5.000.000	29.380.000
15	İZMİR	912	5.490.000	11.500.000	21.440.000
16	KAYSERİ	362	2.190.000	6.000.000	7.140.000
17	KOCAELİ	530	3.180.000	15.900.000	3.180.000
18	KONYA	350	2.100.000	0	12.600.000
19	ORDU	351	2.130.000	0	12.780.000
20	SAMSUN	702	4.230.000	17.395.000	7.985.000
21	TRABZON	421	2.550.000	7.916.000	7.384.000
22	UŞAK	212	1.290.000	6.600.000	1.140.000
23	EDİRNE	271	1.650.000	9.980.000	0
24	BALIKESİR	335	2.010.000	0	12.060.000
25	MANİSA	344	2.070.000	6.000.000	6.420.000
26	ŞANLIURFA	309	1.860.000	5.580.000	5.580.000
27	RİZE	343	2.070.000	2.000.000	10.420.000
28	ZONGULDAK	415	2.490.000	10.000.000	4.940.000
29	ADİYAMAN	126	780.000	0	4.680.000
30	AĞRI	152	930.000	0	5.580.000
31	ARTVİN	138	840.000	0	5.040.000
32	AFYON	108	660.000	0	3.960.000
33	BATMAN	54	330.000	2.160.000	0
34	BARTIN	110	660.000	0	3.960.000
35	BAYBURT	23	150.000	0	900.000
36	BİLEÇİK	96	660.000	0	3.960.000
37	BURDUR	119	720.000	750.000	3.570.000
38	ÇORUM	148	900.000	1.800.000	3.600.000
39	DENİZLİ	183	1.110.000	4.000.000	2.660.000
40	ELAZIĞ	64	390.000	0	2.340.000
41	ERZİNCAN	37	240.000	0	1.440.000
42	GİRESUN	71	450.000	900.000	1.800.000
43	GÜMÜŞHANE	69	420.000	0	2.520.000
44	HATAY (İskenderun)	68	420.000	0	2.420.000
45	KIRŞEHİR	75	450.000	1.000.000	1.700.000
46	KIRKLARELİ	201	1.230.000	4.700.000	2.680.000
47	MALATYA	100	600.000	600.000	3.000.000
48	MUŞ	72	450.000	0	2.700.000
49	NEVŞEHİR	82	510.000	0	3.060.000
50	NİĞDE	156	960.000	0	5.760.000
51	SAKARYA	179	1.080.000	0	6.480.000
52	SİİRT	122	750.000	0	4.500.000
53	SINOP	68	420.000	0	2.520.000
54	TUNCELİ	189	1.140.000	1.000.000	5.840.000
55	TEKİRDAĞ	108	660.000	3.980.000	0
56	VAN	151	930.000	0	5.580.000
57	KARABÜK	196	1.175.000	1.150.000	5.900.000

DEMOKRASİ

Demokrasi: En çok konuştuğumuz sözcüklerdendir. Bu kavramı böylesine sık tekrar etmemizin belirleyici etmeni "demokrasinin" çağımıza damgasını vurmasındandır. Demokrasi günümüz icadı olmayıp kökü ilkel toplumlara kadar uzanır. Günümüzde her iktidar, siyasi parti, sendika, demokratik kitle örgütü ve hatta her insan kendisinin demokrat/demokratik olduğunu ve demokrasiyi tam olarak uyguladığını iddia edebilir. Bir ülkenin demokrasiye geçişi veya demokratik olması toplumun ekonomik, siyasi ve kültürel süreçlerinin gelişmesiyle sağlanabilir. Çünkü demokrasi bir "rejim" değil toplumsal örgütlenmedir. Toplumun oluşturduğu bireyler demokrasiyi benimseyip geliştirmedikçe, yaşam biçimi olarak algılayıp, uygulamadıkça toplumun her alanında uygulanmadığı gibi siyasi demokraside de uygulanamaz. Demokrasiyi bireye indirgediğimizde demokratlık vasfı ön plana çıkar. Demokratlık kurumsal olarak her birey için söz konusudur. Bu da demokrasinin varlığı gereğidir. Tamda burada sınıfsal farklılıklar kendini gösterir. Çünkü demokrasiyi algılayıp kabul etmekte sınıfsal farklılıklar bulunmaktadır. Yani çıkar ilişkileri demokrasinin algılanması ve toplumda var edilmesinde de yansımaları bulmakta demokrasinin toplumda gelişmesiyle çıkarlarından olacaklar bu gelişmeye karşı çıkmaktadırlar.

Ancak sınıflı toplumlarda insan haklarının olmasını veya sendikal hakları, çıkarları gereği istemeyenler vardır. Çıkarları için demokrasiyi istememekteyiler. Çünkü demokrasi çıkarlarına ve sömürülerine karşı çıkılmasını meşrulaştırıp haklılık kazandırıcaktır. Sınıfsal çelişki ve çıkar farklılıkları bu nedenle demokrasi konusunda kendini net biçimde ortaya koyar. Sömürüye ve baskıya karşı çıkmak, çağın düzeyine uygun yaşamayı talep etmek ve çalışma hakkımızı savunmak demokrasilerde en doğal işleyiştir. Demokrasilerde hak aramaya engel konamaz. Her toplumda insanlar kendi aralarında din, dil, ırk, renk, mezhep ve cins ayrımları gibi farklılıklara sahiptirler. İnsanların ilgileri, eğilimleri üretimde yer alışları, kültürleri ve düşünceleri farklı olmakla birlikte beraber toplu yaşamayı başarmışlardır. Çünkü birbirlerine gereksinimleri vardır. Bugüne kadar ülkemizde yönetenler sürekli sömüren sınıflar oldu. Varlıklarını sürdürmek için toplu yaşamı seçen insanlar, oluşturdukları topluluklarda ekonomik, siyasi ve kültürel işleyişlerde geliştirdiler. Bir kişinin kendi tüketiminden daha fazlasını üretmeye başlamasıyla birlikte artık değer üretenler yönetilen, üretim araçlarına sahip olanlar yöneten olmuşlardır. Toplumun sömürücü azınlık kesmi yönetici, diğer çoğunluk ise yönetilen oldu. Böylece toplum içinde sınıflaşmalar, kurumlaşmalar ve sistemler oluşmaya başladı.

niflaşmalar, kurumlaşmalar ve sistemler oluşmaya başladı.

Çünkü toplumsal gelişmelere her sınıf ve her kesim doğal olarak kendi çıkarları açısından yön vermeye çalışır.

Yönetilenlerle-yönetenler, kölelerle-efendiler, toprağa bağlı çalışanlarla-toprak ağaları, işçilerle-üretim araçları sahipleri yani kapitalistler arasındaki toplumsal çelişkilere ve sınıfsal konuma göre farklılaşmalar oluştu. Bu farklılaşmada aynı toplumsal çelişki ve aynı çıkarlarda gruplaşmalar yani sınıfsal olarak yer alındı. Demokrasi, toplum üyelerinin hak ve özgürlüklerini geliştirme ve genişletme yönünde verilen uğraşlar kolay bir ortam içinde değil, hep bedel ödenerek sağlanabildi. Çünkü "yönetimler", "iktidarlar" demokrasiyi kendi çıkarları dışında tanımak istemiyorlar. Demokrasi konum ve koşullar dışında olmayıp, toplum üyelerince sahip çıkıldığı sürece gelişmiştir. Bir başka deyişle

ve katılmadığı sürece kurtaramaz. Toplumda "kurtuluş" için verilen mücadeleler, ancak kitleleşmeyle gerçekleşmiştir. Aksi halde "marjinal" kalarak doktrininde haklıda olsa, yaşamda haklılık bulamayacaktır. Çünkü doktrinlerin kitleleşmesi ancak demokrasinin geliştirilmesi ile sağlanabilecektir. Bu nedenledir ki demokrasi vazgeçilmez bir öneme sahiptir. Toplumda dinamizm ancak, yukarıdan alınan kararlarla değil, aksine toplum bireylerinin kendi geleceklerine bizzat kendilerinin yön verme koşullarının sağlanmasıyla gelişebilir. Bu ise bir sınıfın veya kesmin toplum üzerindeki baskılarına, toplumun karşı çıkışını doğal olarak getirmektedir.

Ekonomik gelişmeler de, demokraside tarihsel süreçlerin bir ürünüdür. Ekonomik gelişmeyi sağlayalım ondan sonra demokrasiyi uygulayalım demek bir aldatma veya demokrasiye dolaylı olarak karşı çıkmaktır. **Demokrasi bir yaşam biçimi, bir toplumsal örgütlenme sistemi olarak tüm bireylerin özgür iradeleri ile yer alabilecekleri, kendi kaderlerini kendilerinin tayin edebilecekleri ve insan olarak sahip oldukları zenginliklerden yararlanabilecekleri bir toplum örgütlenmesidir.**

Demokrasi talebinin bugün toplumun her kesimi tarafından en önemli güncel talebi şekline dönüşmesi, ilkel evrensellik kazanması Demokrasi düşmanlarının, yaptıklarını demokrasi adına göstermeleri, toplumlarda demokrasi düşüncesinin yok edilemez bir biçimde yerleşmiş olmasındandır.

Ancak demokrasi, kavramının ilkeleriyle netleşmesi ve toplum bireyleri tarafından algılanması, iki yüzlü, sahte demokrasi havyarlarının yüzünü açığa çıkaracaktır.

✓ Demokrasi anlayışı ne bir liberal demokrasi, ne bir burjuva demokrasisi ve ne de demokrasilere uygun olmayan biçimde iktidarda bulunanların kendilerini meşru göstermelerinin aracıdır.

✓ Demokrasi her şeyden önce toplumun örütlenmesine verilen bir kavramdır.

✓ Demokrasi, dar anlamda, bir rejim sorunu, bir siyasi tercih biçimi, bir ara rejim veya yöneticilerin seçilmesi olarak algılanamaz.

✓ Demokrasi, toplumu oluşturan bireylerin özgür iradelerini serbestçe ifade edebildikleri ve bunları olabilen en üst düzeylerde uygulayabildikleri bir toplumsal örütlenme olgunluğudur.

✓ Demokrasi "insan zenginlikleri"nin en iyi harmanlandığı bir toplumsal örgütlenmedir.

✓ Demokrasi ekonomik durum başta olmak üzere hiçbir koşula bağlı olmaksızın her toplumda gerçekleştirilebilir. Tek koşul

demokrasiye gereksinimi olanların verdiği uğraşlara, sağladıkları etkinliklere bağlı olarak gelişme göstererek günümüze değin ulaşmış ve bugün herkes gerçek anlamda bir demokrasiden bahsetmesede direkt açık olarak karşı çıkamayacağı bir konuma gelmiştir. Sivil toplum örgütlenmeleri, yerel inisiyatifler, demokratik kitle örgütlenmeleri ve sendikalarla dengelenmiştir. Tüm dikey yapılar, demokrasiye zıt bir mantığa dayanırlar. Bu nedenle liderler, iktidarlar istesede demokrasiyi uygulayamazlar.

Bir dönem demokrasi, genellikle toplumun yalnızca bir kesimi için işlev gören bir rejim olarak algılanır veya dayatılırken, bugün toplum buna karşı çıkmakta ve toplumun tüm bireyleri için olmasını istemektedir. İşte demokrasinin günümüzdeki önemi burada yatmaktadır. Bugün toplumu oluşturan bireylerin bizzat kendisi, kendi toplumsal örgütlenmelerini istiyor. Kendi geleceğini kendi elleriyle kurmaktan yana, kendi özgür iradesinin ürünü olan bir demokrasi istiyor. Birileri, kendini toplumun üzerinde hissederek, onlar adına karar vermek, hükümler getirmek ve hatta onları kurtarmak istediğini ileri sürebilir. Ne varki böyle olmamaktadır. Kimse kimseyi kendi iradesine rağmen, kendisi istemediği

toplumu oluşturan bireylerin çoğunluğunca istenmesi, bir yaşam biçimi olarak kabullenilmiş olmasıdır.

✓ Demokrasi toplumu oluşturan insanların rafine edilmesi değil, farklı özellikleriyle belli ilkeler temelinde bir arada bulunabilmeleridir. Demokrasi: kapalı, mahfazakar ve bireylerin üzerinde otorite bir toplumsal işleyişler olmayıp, toplumsal bir yaşam felsefesi, bir yaşam biçimi ve bir kültürdür. Önemli olan farklılıklara rağmen bireylerin demokrasi kültürünü benimsemiş olmasıdır. Her toplum kendine göre ancak evrensel ilkeleri temelinde demokrasisini oluşturma ile karşı karşıyadır.

Demokrasinin evrenselleşmiş ortak ilkeleri vardır. Bu ilkelerle demokrasi var edilir. Demokrasi azınlığın özgür koşullara ve çoğalabilme hakına sahip olduğu, diğer yandan çoğunluğun iradesinin de yansıdığı bir rejimdir. Çoğunluğun bu iradesi sınırsız değildir. Demoksi kuralları bu iradeye sınırlar getirmektedir. Demokrasilerde "sınır"ların belirlenmesi sınıfsal çatışmanın odağını oluşturur. Hangi sınıf güçlüyse o sınıfın çıkarına olacak işlerle "sınır"lar tayin edilmektedir. Demokrasinin evrensel ilkelerinin gerçekleştirilmesi de, bu mücadeleler zeminine oturmaktadır. **Demokrasilerde seçilenler seçenlerce denetlenir. Seçenler seçtiklerini yetersiz kalmaları veya yanlış yaptıklarında görevlerini yapmamaları durumunda geri alabilirler. Karar yetkisi onları seçenlerden devralınamaz. Seçenler seçtiklerine demokrasi ilkesi gereği karar yetkilerini devredemezler.** Karar alma süreci yine seçen ve seçilenlerle tartışılarak alınır. Bu nedenle seçilmek kendi başına demokrasinin bir ölçütü olmadığı gibi, seçilenler karar verme sürecinde ellerinde tutamazlar. Aksi halde demokrasi birilerinin iktidar olması için bir araç işlevi görmüş olur. Bu da demokrasi ilkelerine terstir. Demokrasi toplumun her birimde, her işyerinde örneğin: örgütte, ailede, işyerlerinde genel bir yaklaşım ile siyasi, ekonomik ve kültürel alanlarda gerçekleşmesiyle sağlanır. Toplumun her alanında demokrasi olduğu ölçüde demokrasi o toplumda vardır. Demokrasi, özgürlüklerin birer hak olduğu biçimde toplumun örgütlenmesidir. **Ancak demokrasilerde her isteyen her istediğini yapabilir demekte değildir. Demokrasilerde toplumsal özgürlükler, bireysel özgürlükleri belirleyen ortaklaşa kabüle dayalı normlardan oluşur. Sınırsız bireysel özgürlükler yoktur. Toplu yaşayanlar, toplumsal özgürlüklere uymak durumundadır.**

● Demokrasi bir ilkelik özgürlükler sistemidir, özgürlükler ilan edilemez ve biri tarafından birine verilemez veya sağlanamaz. İnsanlar sahiplendiği ölçüde özgürlükler var olur. Demokrasi kuralsızlıklar değil, aksine toplumsal kuralların üstün olduğu bir toplumsal ortamdır. Çünkü demokrasi toplumun ürünüdür ve toplumca kabul edilen kurallar sözkonusudur.

● Demokrasilerde yasallık önemli de-

ğildir. Çünkü yasalar her zaman aynı kalmazlar sürekli değişirler ve meşruluklarını yitirirler. Bu nedenle demokrasilerde yasallık ve meşruluk temel olmayıp, evrensel ilkelere uygunluğu temeldir.

● Demokrasilerde evrensel ilkeler kolay kabul edilmiş bir kazanımlar olmayıp, tarihsel süreçte insanlığın kazanımları ve sömürülen ve ezilenlerin mücadelesinin sonuçlarıdır.

● Demokrasinin ilkeleri "çoğulculuk", "katılımcılık" ve "açıklık" olarak üç başlıkta toplayabiliriz. Bu ilkeler bir bütünün parçaları olup biri olmadan diğeri olamaz.

A) ÇOĞULCULUK

İnsanların farklı özelliklerine rağmen bir arada bulunabilmeleri veya bulunmuş olmaları, çoğulculuğun bir demokrasi ilkesi olarak kabulünü getirmiştir. Bu farklılıklar ezen-ezilen veya sömüren-sömürülen gibi farklılıklar olarak anlaşılmalıdır. Böylesi farklılıklar demokrasiyi geliştirmeyip aksine çıkar farklılığı nedeniyle engelleyicidir. Çoğulculuk ilkesi "eşitlik" ve "denklik" kavramına da açıklık getirir. Demokrasi eşitliklerden çok bireylere denklikler getiren bir toplumsal örgütlenme biçimidir. Eşitlik biçimsel bir kavram olup, denklik ise içeriği belirler. Eşitlik insanları aynılaştırma/aynı-

görme olarak algılanabilir. Denklik ise bireysel farklılıkların demokrasi koşullarında eşit değerde oluşunun kabullenilmesidir. İnsanlar eşit olmadıkları için demokrasi gerekmiyor, farklı oldukları için demokrasi gereklidir.

B) KATILIMCILIK

Demokrasinin bir diğer ilkesi olan katılımcılık, toplumun bireylerinin kendi özgür iradeleri ile kendi toplumsal örgütlenmelerini oluşturmalarının, yön verip, uygulamada bulunmalarının, kısaca kaderlerinin yine kendilerince tayin etmelerinin bir ilke olarak kabulüdür. Her birey her toplumsal üretim araçlarının sahipliğine, sınıfsal ayrıma göre farklı işlemektedir. Üretim araçlarını elinde tutanlar toplumdaki üretim, dağıtım ve paylaşım süreçlerini de elinde tutmaktadırlar. İşte demokrasinin katılımcılık ilkesi bu sınıfsal farklılığı ve sonuçlarını sor-

gulamaktır. Katılımcılık ilkesi başta devlet yönetimi olmak üzere tüm toplumsal süreçlere katılım hakkını getirmektedir.

Katılımcılık ilkesi toplumda özüm-senmediği sürece seçenler hep seçen olarak kalıp denetleme geri çekme, görev paylaşma, kolektif bir örgüt olma seçtiklerini kendi adına her kararı alma ve kendi sorunlarının çözümünü seçtiklerine havale etme alışkanlıkları ve en önemli toplumsal hastalık olan yönetilenler psikolojisinden kurtulamaz. Seçilenlerde sırf kendilerini iktidarda tutabilmek için kitleyi demokratik süreçlere katma, kolektif davranma birilerinin adına her kararı alma alışkanlığından kurtulması gerekir bu seçen ve seçilenler bakımından iki sakat yaklaşım demokrasiye zıt yaklaşım olduğu kadar demokrasinin katılımcılık ilkesine de terstir.

C) AÇIKLIK

Demokrasinin üçüncü ana ilkesi de toplumdaki tüm süreçlere, merkezi ve yatay örgütlenmelerdeki işleyişlere kararlara ve toplumu ilgilendiren her tür tasarrufa tüm toplum bireylerinin, anlamalarını ve haberdar olmalarını sağlayacak biçimde açıklıkların gözetilmesidir. Her birey içinde bulunduğu toplumun kendini dolaylı veya dolaysız ilgilendiren, toplumsal netilikleri "herşeyi" öğrenme hakkına sahiptir. Toplum bireylerinin yararına olduğu iddia edilerek de olsa o toplumdaki birşeylerin saklanması demokrasinin açıklık ilkesi ile çelişir.

Toplumdan bir şeylerin saklanması ile o topluma yararlı da olunamaz. Açıklık ilkesi bireyin topluma ilişkin her konu ve gelişmeyi öğrenme hakkını demokrasinin en temel ilkelerinden biri olarak kabulüdür.

İktidarların, yönetim erkini elinde bulunduranların açıklık ilkesinden kaçmalarının ardındaki gerçek ise yaptıklarının toplum veya bireyler açısından doğru olmadığını bilmeleri ve yaptıklarının yanlışlığından zarar gören toplum kesimlerinin demokratik tepkilerinden korkmaları veya yaptıklarının gayrimeşru olduğundan bir daha iktidar olmaya-caklarından korkmalarından kaynaklanmaktadır. Açıklık ilkesini çiğneme ve iki yüzlülük: demokrasi istemeyen iktidarların sürekli yaptıklarıdır. Çünkü iktidarlar hep resmiyet arkasına sığınarak veya yaptıklarını toplumdan gizleyerek demokrasi dışı tavırlarını meşru göstermeye çalışırlar. Bu tavırlar demokrasinin açıklık ilkesini tanımamaktadır.

Türkiye'de İnsan Hakları'nı, hukuk devletini örgütlenme haklarını, ekonomik ve siyasal özgürlükleri, yaşama hakkını, çalışma hakkını, düşünce ve inançlarını açıklama hakkını vb. hak ve özgürlükleri tartışırken bugün mücadelenin ana eksenini "**Demokrasi kavgası**" oluşturmaktadır.

Ayla ATILAR
Artvin Tem. Y. K. Üyesi

Toplu Sözleşme Taleplerimiz

ÖZLÜK SORUNLARI

Maliye Bakanlığı bünyesinde çalışan memurlar çeşitli kadrolarda istihdam edilmektedir. Çalışanların büyük bir kısmı kendi kadrolarında çalıştırılmayıp değişik kadrolarda (Amirler tarafından belirlenen kadrolarda) çalıştırılmaktadır. Örneğin: Elektrik teknisyeni, memur, bilgisayar operatörü, daktilo memuru, yoklama memuru, evrak memuru vb. olarak çalıştırılmakta.

Bakanlık bünyesindeki kadroların tespitinin yeniden yapılarak herkesin kendi kadrosunda çalıştırılmasına azami itina gösterilmelidir.

a) Tüm bakanlık çalışanlarının branş ve kadrolarına göre görev verilmelidir.

b) Çalışanların kadro ve terfi ilerlemelerinin önündeki yasal engeller kaldırılmalıdır.

c) Memurlara uygulanan terfi, derece ilerlemesi, görevlendirme, disiplin cezaları vb. uygulamalarda amirlerin tek taraflı kişisel yargılarından çıkarılıp, iş yerinde idare ve sendika temsilcilerinden oluşan bir kurul tarafından karar verilmelidir.

d) Sendikal örgütlenmeden dolayı sürülen veya değişik cezalara çarptırılan görevlilerin zararlarının telafi edilerek eski yerlerine dönmeleri sağlanmalıdır.

e) 657. DMK'nun 36. maddesine ek yapılarak maliyeciler sınıfının ihdas edilmesi.

f) Bakanlığımız hizmet binalarının çoğunluğunda sağlık koşulları elverişsiz, çalışma verimini engelleyici nitelik taşımaktadır. Gerekli onarım ve yenilenmenin yapılarak çağdaş bir ortamın yaratılması sağlanmalıdır.

EKONOMİK TALEPLER

Devlet Bütçesini vergi olarak toplayan biz maliye çalışanlarının, ekonomik koşulları son derece kötüdür. Bu gün ortalama 5-6 milyon maaş alan bir memurun günümüz koşullarında insanca onurlu bir yaşam sürbilmesi imkansız hale gelmiştir. Bu gün 4 kişilik bir ailenin zorunlu harcamaları büyük şehirler baz alındığında aşağıda belirtilen tabloyu vermektedir.

ÖNERİ

Bunlar bilimsel verilere göre hareket edilerek hesaplanan bir endekslemedir. Bu veriler ışığında Bakanlığımız insiyatifinde olan ek ödeme, özel hizmet tazminatı ve mesai gibi ücretler artırılarak yukarıda ki veriler göz önüne alınarak maliye çalışanlarının Ekonomik durumlarının iyileştirilmesi sağlanmalıdır.

a) Gelir İdaresini Geliştirme Fonundan ödenmekte olan Ek ücret ödenemelerinin asgari olan oranı %50'ye çıkartılarak fonun amacına uygun kullanılmasının sağlanması.

b) Halen %13 olarak ödenmekte olan özel hizmet tazminatının %30'a çıkarılmasının sağlanması.

c) Gelir İdaresini Geliştirme Fonundan ödenen ek ücrette merkez taşra ayırımına

4 KİŞİLİK BİR AİLENİN 1.1.1995 İTİBARIYLA AYLIK ASGARİ GİDERİ

Gıda Harcamaları	: 7.917.000.- TL.
Giyim Giderleri	: 3.000.000.- TL.
Ev Eşyaları Gideri	: 1.000.000.- TL.
Sağlık Hizmetleri Giderleri	: 1.000.000.- TL.
Yakacak Gideri	: 1.000.000.- TL.
Elektrik su telefon ulaşım giderleri	: 2.800.000.- TL.
Kültür Eğitim ve Eğlence Giderleri	: 2.700.000.- TL.
Konut Gideri	: 4.500.000.- TL.
Diğer Giderler	: 1.250.000.- TL.
	+
TOPLAM	24.167.000.- TL.

son verilmesi ve Tüm maliye çalışanlarına aynı oranda ödenmesi sağlanmalıdır. (Bakanlığa bağlı Ekemli Sandığı, DMO, Tekel, Çaykur ve Milli Piyango) Çalışanlarına da fonun eşit bir şekilde ödenmesi.

d) Gelir İdaresini Geliştirme Fonundan ödenen ek ücretin maaş bordosuna dahil edilerek keyfiyetten çıkarılması.

e) Kurum çalışanlarının aylıkları belirlenirken taban aylıkta esas alınan veriler 4 kişilik ailenin geçim standardı gözönüne alınarak belirlenmelidir.

f) Çalışanlara aylık dışında ödenen her türlü ödemelerin emekli keseneğine dahil edilmesi sağlanarak keyfi kullanımdan çıkarılmalıdır.

g) Ücret belirlemelerde kadroların arasındaki denge belirlenirken çalışanlar arasında uçurumlar yaratacak belirlemelerden kaçınılması dengeli bir dağılıma özen gösterilmelidir.

DEVLET MEMURLUĞUNA ALINMA MEVCUT DURUM

Atama yapılacak boş kadrolar Bakanlıklar ve diğer kamu kurumlarınca belirlenerek Devlet Personel Başkanlığına bildirilir. Memuriyete alınmada genel ve özel şartlar çerçevesinde önceden ilan edilmek koşulu ile yazılı ve sözlü sınav yapılarak genel ve özel şartları taşıyanlar aday memur olarak belirlenir. Bu işlemler imtihan komisyonu tarafından yürütülür.

ÖNERİ

Atama yapılacak boş kadroların tespitinde ve sınav komisyonlarında yanlış anlaşılmanın önlenmesi çeşitli suçlamaların ortadan kaldırılması için sınav komisyonlarında eşit sayıda sendika temsilcisinin de yer almasının sağlanarak sözlü sınavların kaldırılması sağlanmalıdır.

YÜKSELME

Mevcut düzenlemede derece ve kademe yükselmesi olarak düzenlenmiştir. 1 yıl çalışan olumlu sicil alan bir kademe. 3 yıl çalışan olumlu sicil alan 1. derece ilerlemesi yapılır.

ÖNERİ

Kanunda belirtilen genel çerçevenin uygulanmasında ortaya çıkan aksaklıkların ortadan kaldırılması için.

a) Derece ve kademe ilerlemesinde önemli yeri olan ve subjektif olarak belirlenen sicil notu uygulamasının iptal edilmesi.

b) Derece kademe ilerlemesinde ortaokul mezunu olan çalışanın 7. Derecede lise mezunu olanın 4. Derecede üniversite mezunu olan şef kadrosunda çalışanın 2. derecede tutulması uygulaması son verilerek kademe derece ilerlemesindeki engellerin ortadan kaldırılarak hizmetine göre yükselme esası getirilmelidir.

TAYİN VE ATAMA

ÖNERİ : Her türlü tayin ve atamalarda çalışanların isteği göz önüne alınarak işveren ve sendika temsilcilerinin eşit sayıda katılımı ile oluşturulan bir komisyon aracılığı ile yapılab denetlenmesinin sağlanması.

DISİPLİN CEZALARI

123. madde ile Disiplin cezaları tek tek gösterilmiş durumdadır. Uyarı, kınama, aylıktan kesme, kademe ilerlemesinin durdurulması, memuriyetten çıkarma şeklinde belirlenmiştir.

ÖNERİ: Bugüne kadar disiplin cezalarının uygulanmasında ortaya çıkan genel eksiklik tek taraflı bilgi ve suçlamalara göre disiplin cezaları uygulanmaktadır. Bu durumda haksız ve yersiz cezalandırmaların çok sık karşılaşılmaması mevcut uygulamanın kaldırılması veya yeniden düzenlenmesini zorunlu kılmaktadır. Yapılacak yeni düzenlemede oluşturulacak olan kurulların eşit sayıda sendika temsilcisi ve işveren temsilcisi ile oluşturulması sağlanmalıdır.

SÖZLEŞMELİ PERSONEL

Maliye Bakanlığında 3065 sayılı KDV kanununun geçici 5. maddesi B fıkrası hükmünce büyük şehirlerde ağırlıklı gelir vergi dairelerinde geçici personel olarak hizmet sözleşmesi aktine göre 6 aylık sürelerle istenirse işveren tarafından sözleşme süresi uzatılmak koşulu ile 1985 yılından bu güne sözleşmeli personel çalıştırılmaktadır.

ÖNERİ

İç uygulamada geçici personel olarak alınan genel uygulamada Anayasaya aykırılık taşıyan bu uygulamaya son verilerek tüm sözleşmeli personel kadroya alınmalıdır.

İZİN

Mevcut Durum

1 yıldan 10 yıla kadar 20 gün.

10 yıldan fazla hizmeti olanlara 30 gün iznini il dışında geçirecek olanlara 2 gün yol izni verilir.

ÖNERİ

a) Hizmet süresi 1. yıldan fazla olanlara hizmet süresine bakılmaksızın 30 iş günü üzerinden izin verilmelidir.

b) İznini il dışında geçirecek olanlara çalışanın beyanı esas alınarak 4 gün yol izni verilmelidir.

c) Doğum yapacak olan çalışana doğum öncesi 6 hafta doğum sonrası 12 hafta

d) Eşinin doğum yapması halinde 15 gün.

e) Evlenme halinde 15 gün

g) Eş, çocuk, anne, baba, kardeş, kayınpeder ve kayınvalidenin ölümü halinde 15 gün

h) Çalışanlara hastalıkları halinde ve-
licekrlarda gösterilecek lüzum üzerine aylık e özlük haklarıyla hizmet sürelerine ve hastalık akılmaksızın iyileşinceye kadar izin verilmelidir.

i) Çalışanlara mazeretlerini belgelemek ka 10 güne kadar mazeret izni verilmeli, zorrde 10 gün daha uzatılması sağlanmalı, mari yıllık izinlerden mahsup edilmemelidir.

SOSYAL HAKLAR

1. YEMEK VE YEMEKHANE: Yemek ve yemekhaneler sağlık koşullarına elverişli olmayıp, 300 personelin çalıştığı bir birimde memurlara ancak bir veya iki masa verilmesi nedeniyle ayakta yemek yenmekte, yemekhaneler maliye birimlerinin ya zemin katlarında ya da çatı katlarında yer almaktadır. Bu nedenle bakımsız, sağlıksız ve elverişsizdir. Yemekler sağlık denetimi yapılmadan vitamin ve kalori oranı düşük, le-
vazım alımları ve yemek çeşitleri alelade yapılmaktadır. Geçimini aldığı ücretle karşılması mümkün olmayan memurlardan yemek paraları alınmaktadır. Yemekhanelerin yetersiz olmasından çalışanlar için yemek yemek bile işkenceye dönüşmekte ve yemekhane kapıları önünde uzun kuyruklar oluşmaktadır.

ÖNERİ

a) Yemekhaneler ve yemekler önce sağlık koşullarına uygun olmalı,

b) Personelin rahat ve sağlıklı yemek yiyebilmesi için yeni yemekhaneler açılmalı, yetersiz olan yemekhanelerin genişletilip onarılarak kullanıma elverişli hale getirilmesi,

c) Yemekler ve yemek malzemeleri sağlık denetiminden geçirilmeli, zehirlenme ve bulaşıcı hastalıklara karşı önlem alınmalı,

d) Yemek ücretlerinin bir kısmının çalışanlardan alınması uygulamasına son verilerek yemek ücretleri ödeneğinin tamamının bakanlıkça karşılanması,

f) Yemek servisi yapan personelin yemek dağıtırken çalışanları görmesi engellenmeli, personel arasında eşitsiz ve farklı muameleler kaldırılmalı,

g) Yemek saati uzatılarak (bir buçuk saat olmalı) yemekten sonra çalışanların dinlenebilmesi için lokal, misafir salonu, dinlenme yerleri ve kütüphane gibi yerler açılmalıdır.

h) Yemekhaneler bölümlere ayrılmakta çalışanlar arasında sünni ayrılıklar yaratılmaktadır. (Müdür, kontrol memuru, hesap uzmanı ve müfettiş gibi). Ayrı muamelelere tabi tutulması uygulaması kaldırılmalı, tüm çalışanlar bu tür hizmetlerden eşit olarak yararlanmalıdır.

j) Yoklama, icra, vergi memuru, millî emlak ve muhakemat dava takip memuru gibi dış görevde olup, idarenin yemek ser-

visinden yararlanamayan personele yemek paraları ödenmelidir.

k) Yemekhanelere alınan yemek malzemelerinin alımından, yemek listelerinin yapılmasına kadar sendika temsilcilerine de bu uygulamada söz ve karar hakkı tanınmalıdır.

l) Yemekhanelerde çalışan personelin kılık ve kıyafetinin temiz olması ile birlikte çalışanlara yeteri kadar temizlik malzemesi ve kıyafet verilmesi.

SENDİKA AİDATI: Sendikal faaliyetlerin akadan yürütülmesi teknik çalışmaların verimli yapılabilmesi için üyenin beyanı esas kabul edilerek sendika aidatlarının bodrodan kesilmesi sağlanmalı suni engellemeden vazgeçilmelidir.

SENDİKA TEMSİLCİLİK ODASI: İşyerlerinde merkezi çalışmayı kolaylaştırmak işyerleri sorunları ve sendikal sorunların en kısa sürede değerlendirilmesini sağlamak amacıyla çalışma ve toplantı koşullarına uygun sendika temsilcilik odalarının temin edilmesi sağlanmalıdır.

2. SERVİS: Hızla şehirleşen ülkemizde biz çalışanların ücretlerinin yetersiz oluşu, ekonomik güçlükler içerisinde yaşamamız dolayısıyla şehirlerin kenar ve gecekondu semtlerinde oturmaya zorunlu kaldığımız günümüzde mesaiye gelip giderken zamanımızın çoğu otobüs kuyruklarında ve yollarda geçmektedir. Bu güçlükler içerisinde mesaiye geç kalan arkadaşlarımızın idareciler tarafından savunmaları alınmakta ve çeşitli cezalara çarptırılmaktadırlar.

Şu an servis verilen illerde uygulamalarda büyük yanlışlıklar ve eksiklikler varolduğu bir gerçektir. Servis tüm maliye

çalışanlarına verilmeli, yapılan uygulamaların yanlış ve eksiklikleri giderilmeli, uygulamaların organizesinde sendika görevlileri de yer almalıdır.

Servis olan yerlerde katkı payı kaldırılmalıdır.

3. KREŞ : Bakanlık teşkilatında çalışan personelimizin en ciddi sorunlarından biri de kreştir. 14.500'i aşkın maliye çalışanı bulunduğu İstanbul ilinde dahi yalnızca bir kreş vardır. Bu kreşin de çocuk kapasitesi 35 olup bundan yalnızca şanslı ve imtiyazlı amirlerin çocukları yararlanmaktadır. 6.000.000.- TL. maaş alan memur arkadaşlarımızın aldığı ücret çocuğunu verebileceği bir özel kreş ve çocuk bakıcısı ücreti dahi değildir. Teşkilatımız çalışanlarının çoğunluğunu bayan arkadaşlarımızın oluşturduğunu dikkate alırsak her iş yerine bir kreş kaçınılmaz olmaktadır.

ÖNERİ

Kreşlerin açılmasına kadar teşkilatımız personeli çocukları özel veya resmi kreşlere verilmeli. Ücretleri Bakanlıkça ayrılan ödenekle karşılanmalıdır.

0-6 yaş grubunda çocuk sayısı elliden yukarı olan yerlerde, çocuk bakım odası açılması konusundaki 8.12.1987 tarih ve 19658 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Açılacak Çocuk Bakım Evleri Hakkındaki Yönetmeliğin hayata geçirilmesi.

4. LOJMAN VE KONUT : Bakanlığımız bünyesinde bulunan memur lojmanları veya hazine konutlarının neye göre tahsis edildiğini anlamak mümkün değildir. Evi olana veya kira alana lojman tahsis edilmekte, lojmana giren personelde, müdür, müdür muavini, şef ünvanları aranmakta bunlar konut aldıktan sonra emekli oluncaya veya istifa edinceye kadar oturmaktadırlar. Hazine konutlarından, memur olmayan kişiler yararlanmakta, memur arkadaşlar verilen konutlar oturulamayacak durumdadır.

ÖNERİ

Mevcut işleyiş değiştirilerek ihtiyacı olanlara öncelik verilmesi sağlanmalı işletme masrafı dışında ücret alınmamalıdır. Konutta oturanlar dönüşümlü olmalı memurların tamamı sırasıyla bu haktan yararlanmalıdır. Lojmandan yararlanamayan personele ikamet edilen ilin rayiç kira bedeli göz önüne alınarak kira yardımı yapılmalıdır.

5. MİSAFİRHANELER : Bakanlığımız bünyesinde personelin konaklaması için yapılan misafirhanelerden yalnızca idareci kadrosunda bulunan memurlar yararlanmaktadır.

ÖNERİ

Bu uygulama son derece yanlış olup, misafirhaneler tüm illere yapılarak, Maliye Bakanlığında çalışan tüm personelin yararlanması sağlanmalıdır.

6. DİNLENME TESİSLER, LOKAL VE KAMPLAR :

Maliye ve Gümrük Bakanlığı teşkilatında görevli personel için hizmete açılan dinlenme tesisleri, lokal ve kamplar yetersiz olup, var olanlardan da bürokratlar veya imtiyazlı olan personel yararlanmaktadır. Normal personelin yararlandığı kamplar sağlıksız ve dinlenmeden uzak pislik içindedirler.

ÖNERİ

a) Bakanlığımız bünyesinde tüm çalışanların yararlanmasına yetecek seviyede dinlenme tesisleri, lokal ve kamplar yapılmalıdır.

b) Var olan bu tesisler sağlık koşullarına elverişli hale getirilerek tüm memurların yararlanmasına sunulmalıdır.

c) Tüm tesislerden yararlanma hakkına sahip çalışanlar arasındaki farklı ve imtiyazlı uygulamalardan vazgeçilerek, herkesin yararlanması sağlanmalıdır.

d) Hazineye ait plaj ve sahiller düzenlenerek, Bakanlık çalışanlarının dinlenebilmesi için hizmete açılmalıdır.

FAZLA ÇALIŞMA (MESAI) : Bakanlığımız bünyesinde görev yapan personelin 1983 yılından bu yana çalışma

(mesai) sorunu, çalışanlara ızdırap veren bir hal almıştır. Fazla çalışma, normal çalışma ve iş yasasına göre 'gönüllülüğün esas alınması gerekir' derken, bizim teşkilatımızda zorunlu hale getirilmiştir. bu da çalışanları mağdur bırakmaktadır. Mesai ücretleri çok komik olup mesaiye gelen personelin geliş gidiş yol parasını karşılamaktan uzaktır. Fazla çalışma ücretleri gecikmeli olarak ödenmektedir. Normal mesai çalışma saati ücretinin %50 - %100 üzerinde olması gerekirken, normal çalışma saatinin altında ödenmektedir. Bakanlığın hak olarak aldığı mesai saatinin üzerinden fazla mesaiyi yaptırılmaktadır. Bu fazla çalışma ücreti idarece ödenmemekte veya 80 saat mesaiye 40 saat mesai ücreti ödenmektedir. Yani memurlar ücretsiz ve zorla mesaiye bırakılmaktadır.

ÖNERİ

a) Fazla çalışmada (mesaide) gönüllülük esas alınmalı, zorunlu mesai çağ dışı ve ilkel bir anlayış olup, bu uygulamadan vazgeçilmelidir.

b) Mesaiye kalan personelin mesai ücretleri, normal ücretlerin %100 - bayramlarda %200 üzerinden hesaplanmalı ve buna göre mesai ücreti ödenmelidir.

c) Mesaiye kalan personelin yemek, yol gibi sorunları çözüme kavuşturulmalıdır.

d) Denetim ücretleri, Gelir İdaresini Geliştirme Fonu'ndan ödenmektedir. Bu fonun kullanım amacı, Gelir Vergisi Kanunu'nda (ek madde 13.3 fıkra b bendi) Maliye ve Gümrük Bakanlığı personeline görevleri nedeniyle, daha verimli çalıştırılmalarını sağlamak amacıyla ek ödemeler, yolluk ve mesai ödemelerinde kullanılır denilmektedir. yaygın ve yoğun denetim, daha önce de uygulandığı gibi tüm personel ayrıcalık gözetilmeden dönüşümlü olarak denetim uygulamasına katılmalıdır.

MESLEKİ SORUNLAR

Bakanlığımız bünyesinde görev yapan çalışanların meslek ve ünvanlarına göre dağılımı çok karmaşık olduğundan ilişkilerde de bu duruma orantılı karışıklıklar ve eşitsizlikleri ortaya çıkmaktadır.

Başlıca ünvanlar

1. Müdür, sayman, mal müdürü, şube müdürü, müdür yardımcısı, vb.
2. Servis, kısım, bölüm şefleri.
3. Vergi Denetmenleri
4. İcra memurları, yoklama memurları, tahsildar, veznedar.
5. Bilgisayar işletmen (Süpervizör)

6. Veri hazırlama kontrol işletmeni.
7. Teknisyen.
8. Daktilograf
9. Şoför
10. Yardımcı Hizmetliler
11. Gece Bekçileri
12. Kaloriferci
13. Elektrikçi
14. Aşçı
15. Marangoz
16. Boyacı

Kabaca belirlenen bu ünvan ve görevlerin temel sorunlarda ortak sorunları olmasına rağmen bazı grupların sorunları daha ağır yaşanmaktadır. Genel sorunların çözümü için.

a) Personel işe alındıktan sonra kadro ihtiyacına, sınıf ve uzmanlık alanlarına göre alt yapı meslek kurslarından geçirilerek kendi alanında mesleki bilgilerle donatılmalıdır.

b) Her mesleğin kendi alanında çalışmasına azami önem verilerek kendi alanında ilerleme imkanı sağlanmalıdır.

Yardımcı Hizmetli: Yardımcı hizmetliler teşkilatımızda en sorunlu kesimlerden biridir, bu kesimin ortak sorunları

ÖNERİ

a) Sabah erken mesai, akşam fazla mesai uygulamasına son verilerek 8 saat dışındaki çalışma mesaiye sayılmalıdır.

b) Giyecek yardımı, iş önlüğü, tulum, ayakkabı, elbise, yağmurluk vb. ihtiyaçların günün şartlarına göre yeniden belirlenmelidir.

c) Bazı birimlerde memur fazlalığına rağmen hizmetli kadrosunda eksiklik kadro nedeniyle fazla iş yoğunluğuna çözüm bulunmalıdır.

d) Kaloriferçilerin sağlıklı çalışma ortamına kavuşturularak filtre maske, yoğurt vb. önlemlerin alınması.

e) Aşçıların rahat çalışacakları bir ortam yaratılarak gerekli malzemelerin temin edilmesi.

f) Gece bekçilerinin can güvenliği ve mesai sorunlarının çözülmesi.

g) Şoförlerin kaza ve arıza esnasında ulaşım gideri olarak karşılaştığı sorunların çözülmesi taşıtların yenilenmesinin sağlanması.

BİLGİSAYAR OPERATÖRLERİ

Bilgisayarlarda ve makinalarda çalışan operatör ve programcıların radyasyondan korunması için filtre ve çağdaş makineler ihtiyacı vardır. Yıllık izin ve çalışma saatleri

emeklilik hakları yeniden düzenlenmelidir. Yıllık izinler 40 iş gününe günlük çalışma saati 4 saate indirilmeli, dönüşümlü çalışma sağlanmalıdır. Emeklilik haklarında fiili hizmet zammı uygulamasına geçilerek operatörlerin göz tazminatı %300 artırılmalıdır.

MUTEMETLİK SORUNU

Mutemetlik kadrosu bakanlık bünyesinde veya 657 de kanunla düzenlenmelidir. Kırtasiye vb. giderler için ödenek ayrılmalı özel hizmet tazminatı %50'ye çıkarılmalı iş riski ve para taşıma riski tazminatı verilerek çalışanlardan ücret kesilmesine son verilmelidir.

DENETİM SORUNU:

Denetim memurlarının sorunları denetim görevi gören çalışanların çalışma zamanları gözönüne alınarak yemek, yol ve güvenlik sorunlarına acil çözümler getirilmelidir.

DEMOKRATİK TALEPLERİMİZ

Maliye çalışanlarının (tüm çalışanların) siyasal tercih belirtme, politika yapma, herhangi bir siyasi kuruluşu destekleme, içinde çalışma, seçilme hakkını kullanma, düşüncelerini açıklama ve yayması için yasalardan verilen tüm engelleyici hükümler kaldırılarak yerine yeni yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu, Memurun Muhakematı Kanunu ve çalışma hayatı ile ilgili 2821-2822 sayılı yasaların kaldırılarak yerine tüm çalışanları kapsayan ortak ve tek bir yasa çıkartılmalıdır.

Çalışanların sosyal güvenlik kuruluşları olan SSK ve Emekli Sandığı Bağ-Kur bir çatı altında toplanarak denetimi eşit sayıda işveren temsilçisi ve sendika temsilçisi ile oluşturulacak bir kurula verilmelidir.

İşsizlik sigortası uygulamasına en kısa zamanda geçilmelidir.

Sendika seçmede tüm emekçilere referandum hakkı tanınmalıdır.

Düşünceyi ifade etme ve örgütlenme özgürlüğünü kısıtlayan tüm yasalar hükümler kaldırılmalıdır.

sendikaların en temel hakkı olan GREV hakkı tanınmalı Lokavt ise kaldırılmalıdır.

Genel Grev, daşarışma grevi, hak grevi suç olmaktan çıkartılmalı ve tüm emekçi kesimlerin en doğal hakkı sayılmalıdır.

Yüksek Hakem Kurulu Kaldırılmalıdır. İşe alımlarda güvenlik soruşturmasına son verilmelidir.

DGM'ler, Olaganüstü Hal Yasası, Anti-Terör Yasası kaldırılmalı, sorgulamalar, avukat nezaretinde savcılar tarafından yapılmalıdır.

Dünyanın neresinde ve hangi ulustan olursa, olsun, ırkçı, şöven, baskıcı asimilasyoncu uygulamalar durdurulmalı.

Askeri üsler kaldırılmalıdır. İşkençe yasaklanmalıdır. İnsanlık suçu sayılmalıdır.

Eğitim, Ulaşım ve sağlık hizmetleri parasız hale getirilmelidir.

Tektip giyim yönetmeliği iptal edilmelidir. İşçi ve emekçilerden asgari geçim ücreti vergi ve her türlü ücret kesintisinden muaf tutulmalıdır.

1 Mayıs tüm çalışanların birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak kabul edilip, yasal tatil günü olmalıdır.

1982 Anayasası kaldırılmalı yeni Anayasasının oluşturulmasında tüm demokratik kitle örgütleri ve diğer kuruluşlardan birer temsilci ve gözlemci bulunması ve çalışan, Emekten yana bir anayasa ve yasalar hazırlanmalıdır.

Nafi MARAŞ
Ve

Genel Merkez Tis Komisyonu

TOPLU SÖZLEŞME İÇİN HUKUKİ DAYANAKLARIMIZ

Ülkemiz hukukunda temel hak ve özgürlüklerin kullanılması serbesti rejimine tabidir. Yani açıkça ve yazılı olarak yasaklanmamış, tüm hak ve özgürlükler bunların ayrıca pozitif hukuk normu olarak düzenlenmesine gerek olmaksızın kullanılır. Sendika kurma ve Toplu Sözleşme hakkı da temel hak ve özgürlüklerdendir. Anayasa Mahkemesinin 27.9.1967 Tarih 1967-336 Esas 1967/29 karar sayılı kararı ile de bu hususlar teyid edilmiştir.

Ülkemiz Hukukunda memurların sendika kurma, Toplu sözleşme yapmalarını yasaklayan hiçbir hüküm yer almamaktadır. Bunlardan başka hukukumuzda Sendika ve Toplu sözleşme hakkını güvenceye alan pozitif normlarda mevcuttur.

"Türkiye Cumhuriyeti Demokratik Sosyal bir hukuk devletidir." hükmünü içeren 2. maddesi herkes için hukuktan yararlanma hakkını Anasayal güvenceye bağlamıştır.

Yine Ekonomik ve Sosyal hakları belirten "Anayasanın 17. maddesinde herkes maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir" denilmek suretiyle memurları da içerecek bir biçimde Sendika ve Toplu Pazarlık hakkını güvence altına almıştır.

Ayrıca Ülkemizin tabi olduğu Uluslararası hukukta ise Sendika ve Toplu Sözleşme hakkı açıkça yazılı olarak güvenceye bağlanmıştır. Ülkemizde usulüne göre onaylanan uluslararası sözleşmelerin Kanun hükmünde olduğunu belirten Anayasanın 90. maddesi karşısında Toplu Sözleşme hakkımızın kullandırılmamasının hukuka aykırılığı tartışılmaz bir gerçektir. Bunlardan ülkemizde 1954 yılında onaylanan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, yine 1952 yılında onaylanan 98 sayılı ILO sözleşmesi Toplu pazarlık hakkını kapsar biçimde Sendikal hakları güvenceye almıştır.

Son olarak ülkemizde 25.11.1992 günü kabul edilip, onaylanan ve resmi gazetenin 11.12.1993 gün ve 21432 nolu mükerrer sayısında yayınlanan 87 ve 151 sayılı ILO sözleşmeleri ile Kamu çalışanlarının Sendika ve Toplu Pazarlık hakkı güvence altına alınmıştır.

Ayrıca Kamu Çalışanları Sendikaları'nın hukuka uygun olarak kuruldukları çeşitli yargı kararları ile tanınmış bulunmaktadır.

28.2.1991 gün ve 630 sayılı İçişleri Bakanlığı Genelgesinin iptaline dair daniştay 10. Dairesinin 1991/1262 E 1992/3911 sayılı kararı, Yine Başbakanlığın görüş sorması üzerine Daniştay 1. Dairesinin 1992/136-147 sayılı kararı bunlara örnektir.

Tüm bu anlatılan Anayasa, Uluslararası Sözleşmeler ve Yargı Kararlarına rağmen üye sayısı 25 bini aşmış, sendikamızla Toplu Sözleşme yapılmaması hukuka aykırıdır.

5 Nisan fıkrası

5 Nisan kararları yazılıp çizilenlerin aksine son derece başarılı oldu.

Sermaye sahiplerinin rahatı hiç bozulmadan emekçilere dağıtılacak faturalar ödetildi. Kaz dağıtılmadan yolundu. Yaşadığımız çağda enflasyonu ikiye katlayıp milli geliri düşüren bir başbakan koltuğunda kalamaz.

Tansu Hanım ise sapaşağlam yerinde. Az başarı mı?

Tabii bu başarıda esas pay Murat Karayalçın ve çevresinindi. Eğer onların desteği olmasaydı, onlar muhalefeti pasifize etmeselerde Tansu Hanım bu başarıya uzanabilir miydi?

Gelelim fıkramıza...

Efendim pekçok fıkrada olduğu gibi bir İngiliz, bir Fransız ve bir Türk, "İş ve aşk" konusunda ilginç bir yarışmaya katılmışlar.

Yarışma bir otel odasında yapılıyor.

Odada bir buruşuk gömlek, ütü masası ve güzel bir kadın.

Odada önce İngiliz giriyor. Makul

bir süre sonra dışarı çıkıp icraatını anlatıyor:

- Önce gömleği ütüledim, sonra da kadını öptüm. Biz İngilizler için iş, her şeyden önce gelir.

Ardından Fransız odaya girip çıkıyor, anlatıyor:

- Önce kadını öptüm. Sonra da yavaş yavaş gömleği ütüledim. Biz de önce aşk, sonra iş gelir!

Sıra Türk'e gelmiş. Bizimdi odaya daldıktan kısa bir süre sonra "iş bitirerek" kapının önünde belirmiş:

- Gömleği kadına ütulettim... O gömleği ütülerken ben de ar-kadan dolanıp onu bir güzel öptüm...

Jüri üyeleri bizimkinin neden "iki işi aynı anda" yaptığını anlamamış.

Bunun üzerine bizim hızlı yarışmacı, şu açıklamayı yapmış:

- Ben sermaye temsilcisiyim beyler... Biz çalışanı şaapmaya bayılırız...

- Milliyetten -

DEMOKRASİ ADINA!

Demokrasinin Türkiye'de ne menem şey olduğu gün gibi ortadadır. Demokratik Kitle Örgütlerini yasaklayan bir anlayışla demokrasi, sadece bir aldatmacadır. Egemen güçler arasında al gülüm ver gülüm biçiminde oynanan ve halkla dalga geçilen cıvık bir oyundur, acı bir aldatmacadır.

Halkın sindirilmişliği, depolitizasyonu yanına, baskıları, yargılanmaları, hapisleri koyun ve ondan sonra bir demokratik kitle örgütünden sağlıklı bir örgütlenme bekleyin! Bunun olanağı var mıdır? Ondan sonra da, kendi aranızda bağırıp, çağırın, "Vay komünistler, vay bölücüler" diye ona, buna; Ve bunun adına da demokrasi deyin.

Demokrasi varsa, toplumun tüm sınıf ve katmanlarının sesini duyurabilme olanağı da olmalıdır... Sağda istediğin gibi örgütlen düşün, istediğin gibi propoganda yap, ama Demokratik Kitle Örgütlerine gelince örgütlenirsen, düşünürsen, karşılığı cezaevi... Bunun adına Demokrasi değil, demokratik toplum düzeni, bedevi toplum düzeni bile zor denilebilir... Yalnızca hayvanlar düşünemezler, örgütlenemezler... İnsanların düşüncesini, örgütlenmesini yasakladığınız ve sınır koyduğunuz zaman, onu hayvanlaştırıyorsunuz demektir. Onun için en aşağılık düzen, düşüncenin, örgütlenmenin suç sayıldığı düzendir.

Düşüncelerinden, yazılarından, mesajlarından dolayı cezaevinden cezaevine gönderilen gazeteciler, yazarlar, sendikacılar profesörler... Kamu emekçilerini ve sendikalarını yasa tartışmasına çekerek sendikalarımızı dernek şekline sokmaya çalışanlar, zor şiddet, cebirle teslim alamayınca sendikalarımızı yasalar içerisinde hapsedmeye çalışmaktalar... Kamu emekçileri sendikal faaliyetlerinden dolayı sürgün edilmekte, cezalara çarptırılmakta... Sendikacılık adı altında siyasi iktidardan icazet dileyenler de bu demokrasiden nasibini almaktadır...

Türkiye'de; devletten trilyonlarca lirayı kredi olarak alabilen işadamı da... Sırtında çocuğuyla tarlada çalışan, bir hayvan kadar değeri olmayan köylü kadını da demokrasiden nasibini almaktadır... Bilmem neresini boyamak için yurtdışından şu veya bu getirten bayanda... Her ikisi de ülkenin ve bu demokrasinin kadınıdır... Dünyanın her tarafında eğitilmiş köpekler insan yararına koşmakta, ülkemizde insanların üzerlerine saldırılmakta... Kirli savaş nedeniyle insanların evleri başına yıkılıp, yakılmakta, göç ettirilmekte... Saraylarda, köşklere gününü gün edenler bu demokrasiden nasibini almakta... Tüm bu kesimler bu ülkenin ve demokrasinin insanlarıdır...

Velhasıl her şey demokrasi adına yapılmaktadır, Türkiye'de. Demokrasi adına yapılmayan tek şeyde demokrasinin kendisidir.

Ve nedense de demokrasi birilerinin pek işine yaramamaktadır da Türkiye de, bir başkalarının pek o kadar işine yaramamaktadır... Bunu söylediniz mi, demokrasiyi incitmiş olursunuz, kırsınız demokrasiyi! Çünkü naziktir, incedir bizim demokrasimiz.

Türkiye'de Demokratik Kitle Örgütleri vardır ama yasaktır, ama demokrasi serbesttir... Bunu ortaya koymak gerekir. Tartışmak, konuşmak ve topluma mal etmek gerekir bu konuyu... Halka açık açık anlatmak gerekir ki, demokrasiler Demokratik Kitle örgütlerine kapalı olamazlar. Kapalı olurlarsa bu demokrasinin özüne aykırı olur. Demokrasi, her sınıfın düşünmesine, örgütlenmesine aynı şekilde olanak tanımalıdır. Aksi taktirde buna halk demokrasisi değil, azınlığın demokrasisi denir ki, azınlığın yararlandığı bir toplum düzeninin adı Oligarşidir... Demokrasiyi anlatmalıyız ve bu tartışmayı gündeme getirmeliyiz halk önünde o zaman, anlar bu kısır döngünün nedenini ve parlamento, milletvekili başka ne işlerle uğraşabilir belki... Kamuoyundan ürkmeyen, halkı uyutacağını bilen bir kişinin, çıkarından başka uğraşacak bir konusu da yoktur... kurkulacak ürkülecek bir halktır. Çünkü denetlemesini bilir, oynanan oyunu bozar.

Yoksa, her türlü düşünceyi, örgütlenmeyi işine gelmezse yasaklar.

Tüm demokratik kitle örgütleri, meslek kuruluşları, sendikalar, aydınlar, yazarlar, çizerler birleşiniz ve halka anlatınız gerçek demokrasiyi. Politika yapmanın demokrasi demek olmadığını anlatınız halka...

Ne bekliyorsunuz ki?

Giyasettin ASLAN
Tüm Maliye Sen-Sakarya

- TEKSİP -

Gazetemizin 8. sayısında yer alan "Son Dakika Haberleri" başlıklı yazımızda Hasan Yiğit'in Karabük Vergi Dairesi Müdürü aynı zamanda Türk Büro-Sen'in Karabük İl Başkanı olduğu şeklindeki haberimiz yanlış anlaşılardan kaynaklanmıştır. Vergi Dairesi Müdürü Hasan Yiğit Türk Büro-Sen'in üyesi olup fakat yönetim organlarında yer almadığı anlaşılmıştır. Yapılan yanlışlıktan dolayı özür dileriz...

AYŞE ANASINI GÖREMEZ

Kars'ın Selim'inden boyacı Hasan
Dilber'e hükümet hikahı kıydırdığında
Ayşe yedi aylıkta karnında
ulan karı, dedi boyacı
menim çocuğumu doğuracağısen
seni, nikah edecem resmen
herif senin kölen oluram
Ayağının altında ölürem
Şanyorduki Dilber
seyyar boyacı Hasan'ın
resmi karısı olursa eğer
Değişecek hayat birden
Hanım olacak, Dilber hanım
alacak eline naylon çantayı
öyle işe mişe değil
gezmelere filan gidecek
bir giyinip bir süslenip
Hasan'ı bekleyecek akşamına
"Herif senin kölen oluram"
ayağının altında ölürem"
Ayşe doğduğunda resmen
boyacı Hasan'ın kızı diye
yazıldı Selim nüfus kütüğüne
Hepsi bu
Başka bir şey değişmedi
hayat daha ağır yüklendi
Dilber hanım'ın sırtına
Hepsi bu
Bir de
Dilber'i başkasına
kaçıp göçecek diye korkan Hasan
Korkmadı
öfkesi daha bir yağlı
sillesi daha bir kavi
yumruğu daha bir oturaklı
ciddi aile müessesesi
Azatlı kölesiyken, azatsız kölesi
vurdu, yaraladı, onarmadı
Ayşe anasını göremez
Dilber, ocağında kalamaz
Haftanın her günü sabah akşam
Şeyran'dan Çankaya, Çankaya'dan
Üç saat Şeyran
"He vallah" dizleri kırılır
incelir, ufalır, çocuk kadar kalır
Esmer bir gölgedir uyur gezer
Yasemin Apt. Sekiz no'da
Hanım bebeği Ayşe yaşında
Dilber'i anası beller, yavruca
Ayşe Şeyran'da
komşu ninesinin bakımında
Hey dünya
Yasemin Apt.'daki çocuk ta...
Dilberin yüreği kaynar durulur
hem sever bebeği, hem düşman
Hayın geçim, zalim para, oy aman
Şanki o olmasa, o olmasa
Ayşe'ye dönebilir..
Ayşe anasını göremez
Dilber sekize kalamaz
Uyanır, çiçekli gülücüğü
açar söner, açar söner
Buruşuk, dişsiz somurtkan
üşenik bir duvara
çarpıp döner
çarpıp döner
"Akşam lekesiz saf, iyi bir yüz
gibi akşam"
Dilber
Kanter
Eve döner
Durmadan oturmadan
Aman boyacı Hasan,
şimdi boyacı Hasan
Aşını sofrasını
Ayşe'yi bir kez bile koklamadan
Yatırır yerine
Ayşe anasını göremez

Gülten AKIN

3 ŞUBAT

hak ve özgürlük
isteyen
maliye çalışanlarının
kitleleştiği
gündür.
3 Şubat
birlikte üretmenin
dostluğunun geliştiği
ekonomik
demokratik
kültürel mücadelenin
yükseldiği gündür.
3 Şubat
grevli-toplu sözleşmeli
sendika şiarının
demokrasi bilincinin
kitlelerde
yankılandığı gündür.
3 Şubat
ekmeğimize
onurumuza
sahip çıktığımız
kaderimizi
yazmaya başladığımız
gündür.
3 Şubat
maliye çalışanlarının
sorunlarının çözümünde
söz, yetki, karar
sahibi olma günüdür.
derlenip
dürülmesin bayraklar
bayrağımız
daha daha yukarı
bu bizim
onur mücadelemiz
yaşam kavgamız.
Zakir ALTUN
Ankara Şube Başkanı

Rahibe'nin Neşesi

Sevgili Kazım'dan haftalardır ses
seda çıkmıyordu.. Çıktı.. Bu fıkra, Los
Angeles'teki eşsiz dostumdan...
Manastırın en fistik rahibesi, fırtına
gibi, Başrahibe'nin odasına dalmış..
"Aman Allahım, Büyük Ana!..
Tanrı beni affetsin.. Kırıldım ben..
Kırıldım.. Hanı o manastıra yeni
gelen rahip var ya.. O genç, yakışıklı
çocuk.. İşte o.. Kandırdı beni.. Bah-
çeye, çalıların arkasına götürdü..
Sonra da.. Sonra da.. Aman Al-
lahım.. Ne yapacağım şimdi ben?"
"Doğru mutfığa" demiş, Baş-
rahibe.. "Doğru mutfığa kızım.. Bir li-
monu ikiye kes ve yarısını yarım saat
em.."
"Bu benim hamile kalmamı önler
mi, Büyük Ana" diye sormuş fistik ra-
hibe..
"Hayır" demiş, Başrahibe.. "Hamile
kalmamı önlemez ama, yüzündeki o
aptal mutlu ifadeyi önler!.."

Sabah' tan

YIKILIR BİR GÜN

Yetti canımıza baskı zulümler
Yıldırılmaz bizi tayin sürgünler
Meydanlarda Grev sözü verenler
Sizin de tahtınız yıkılır bir gün

Memuru memura dövdürenler
Atatürk'e bayrağımıza küfredenler
Sizi gidi yetim hakkı yiyenler
Sizin de tahtınız yıkılır bir gün

Bizde bu milletin evlatlarıyız
İşçiyiz memuruz grev hakkımız
Şanmayın ki bitecek bizim kavgamız
Sizinde tahtınız yıkılır bir gün

Bugün meydan sizin ezdikçe ezin
Şanmayın sürecek hükümünüz sizin
Baskılar arttıkça yükselecek sesimiz
Sizinde tahtınız yıkılır bir gün

Memuruz haklıyız kazanacağız
Biz bu kavgamızda hep kararlıyız
Baskı zulümlerden yılmayacağız
Sizinde tahtınız yıkılır bir gün

Bir Maliye Çalışanı
İSTANBUL

KADIN

Patronlar ağalar yoktu o zaman
Toplumda önderdi saygındı kadın
İnsanın insana hükmettiği an
Taşlandı horlandı satıldı kadın

Cadı diye çarımha gerildiler
Köle diye beylere verildiler
Ezildi itildi hep yerildiler
Şahlar haremine atıldı kadın

Şultan oldu şehzadeler doğurdu
Yamak oldu beye hamur yoğurdu
Aşık oldu yare türkü çağırıldı
Çile kervanına katıldı kadın

Türedi softalar ahkam kestiler
Kara çarşafı ölçüp biçtiler
Şayın geçmişine sünger çektiler
Harem zindanına itildi kadın

Geysa oldu edep erkan beklendi
Hasba oldu baldırı çimdiklendi
Asi oldu kaderine diklendi
O zaman mahpusa atıldı kadın

Biblo oldu süsledi vitrinleri
Şöhret oldu tavladi bitirimleri
İrgat oldu devşirdi ekinleri
Zil taktı sahneye atıldı kadın

Vefalıdır yüreceği aşk dolu
Mesteder insanı çok şeker dili
Alınca yerini bir yaban gülü
Nafaka verdiler yetindi kadın

Bir baksaydın geçmişine özüne
Şiyah paçe takınmazdın yüzüne
Aldırmazdın softaların sözüne
Kendin yazardın yazgını kadın

Talip AYDIN

KADIN GERÇEĞİ VE 8 MART

30.5 milyon faal nüfusun 15.1 milyonunu kadınların oluşturduğu ülkemizde, giderek ağırlaşan yaşam ve çalışma koşulları içinde bir eve tek ücretin yetmiyor olması, kadınları giderek ekonomik alana çekmektedir. Kadınların %79'u ev işlerinin tamamını yaparken, koşulların dayatmasıyla kadın bir yandan da, üretimin içinde yer almaya başlamıştır.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün kabul edilmesinin 85. yıl dönümünü kutlarken, her yıl 8 Mart'ta olduğu gibi yine kadın sorunu üzerine (dönemsel) tartışmalar başladı. Hala çok yaygın olarak "ülkenin birçok sorunu dururken kadın sorunuyla uğraşmayı doğru ve akılcı bulmayan" bir anlayış var. bu anlayış sorunu kanıksama ve küçümseme sürecine götürüyor. Hayatın her alanını kuşatan ataerkil toplumsal biçimlenişin, erkek egemen değerleri yazılı ve yazısız yasaları, kurumları, (gönüllü kabullerle) sürüyor. Bütün bunlarla birlikte 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlarının birlik, dayanışma ve mücadele günü önümüzde duruyor. Kadınlar olarak bu günde, bundan sonra da kendi sözümüzü söylemek istiyoruz.

Binlerce yıldır varlığını ve güncelliğini sürdüren kadın sorunu bir türlü çözülememiştir. Dünya nüfusunun yarısından çoğunu oluşturan kadınlar erkeklerle ancak sayısal bir eşitliğe sahiptir. Bu sayısal eşitlik hiçbir zaman kadınlar lehine bir gelişme sağlayamamıştır. Aslında büyük bir güce sahip olan kadınlar toplumların sosyo-ekonomik ve siyasal yaşamlarında aktif ve yönlendirici bir konuma gelememiştir. Her zaman toplumsal yaşamın gerisine itilmiş, pasifize edilmiş, aşağılanmış ve kendilerine çizilen sınırlar içinde hareketsiz kalmaları sağlanmıştır. Kadınların ezilmişliği anaerkil toplumdaki, ataerkil topluma (erkek egemen toplum) geçişle başlamış, toplumsal mülkiyetin yerini, özel mülkiyete bırakması ile biçimlenmiş ve kurumsallaşmıştır. Kadınlar filli olarak toplumsal üretim sürecinin dışında kaldığı için erkekler üretken güç olarak egemenliği ellerine geçirmeye başlamışlardır. Kadın ev işleri ve çocuk bakımı ile uğraşırken, ekonomik değer yaratan erkek belli bir üstünlüğe kavuşmuştur. Daha sonra özel mülkiyetin beraberinde getirdiği sınıflı toplum ve paylaşım savaşları, sömürü ve eşitsizlik düzenlerini getirmiş ve kadınlar daha sistemli bir biçimde sömürülmeye başlanmıştır. Sınıflı toplumda kadın köhnemiş değer yargıları sistemleri içine sıkıştırılıp, kendisine uygun görülen rollerin üzerine çıkamamıştır. Ev, çocuk, din üçgeni içinde yaşamı daraltılmıştır. Dünyadaki siyasal ve sosyal gelişmelere paralel olarak ortaya çıkan tek tanrılı dinler de kadının bu ikincil konumunun kurumsallaştırılmasına yardımcı olmuştur.

30.5 milyon faal nüfusun 15.1 milyonunu kadınların oluşturduğu ülkemizde, giderek ağırlaşan yaşam ve çalışma koşulları içinde bir eve tek ücretin yetmiyor olması, kadınları giderek ekonomik alana çekmektedir. Kadınların %79'u ev işlerinin tamamını yaparken, koşulların dayatmasıyla kadın bir yandan da, üretimin içinde yer almaya başlamıştır. Ancak İş Hukuku kadının üretime aktif olarak katılımını engellemektedir. bu nedenle de, kadın emeği ucuz iş gücü olarak kullanılmaktadır. Sistem ihtiyaç duyduğunda da kadın emeğini, ucuz iş gücü olarak erkeklerle karşı bir işgücü şantajı haline dönüştürmekte ve kullanmaktadır.

138 yıl önce kadın emeğinin ucuz işgücü olarak görülmesine karşı, çalışma saatlerinin kısıtlanması talebi, daha iyi çalışma koşulları eşit işe eşit ücret ve kadınlara oy hakkı için Newyork'ta sayıları 40 bini bulan doküman işçisi kadınların büyük bir mü-

cadele başladılar ve direnişe geçtiler. Kadınların bu direnişi kanla bastırıldı. 1857'den bu yana kadınların iş yaşamında çok da fazla olumlu değişikliklerin olduğu söylenemez. Hala dünyanın birçok yerinde kadınlar aynı haklar için mücadele etmekte ve (etmeli)dirler.

Yine 1908'de Manhattan'da (Amerika) bütün ve tekstil işkolunda çalışan kadın işçiler daha iyi ücret daha iyi çalışma koşulları ve işten çıkarılmaları protesto etmek için çalıştıkları fabrikaları işgal ettiler. Direniş yerinde çıkan yangında 129 kadın işçi hayatını kaybetti. Aradan geçen onca zamana rağmen kapitalist sistemin genelde işçi sınıfına, özellikle kadına yönelik şiddet ve sömüründe bir eksilme olmamakta birlikte dünyada yaşanan gelişmelere paralel olarak bu sindirme politikaları, işten atmalar, kadın cinsine yönelik -ayrımcılık katmerleşerek artmıştır- artmaktadır.

1910 yılında Kopenhag'da (Danimarka) toplanan II. Enternasyonal'de Alman Sosyalist kadın Clara ZETKİN'in önerisiyle 8 Mart Dünya emekçi Kadınların Birlik, Dayanışma ve Mücadele günü olarak kabul ve ilan edilmiştir. 1975 yılına kadar dünya kadınları 8 Mart'ı bu içerik ve anlamda kutlamışlardır. Aynı yıl Birleşmiş Milletler, 8 Mart'ı Dünya

Diğer taraftan birtakım burjuva partileri kadınların siyasete katılmasını "kadın kotasıyla" çözmeye çalışmaktadırlar. bu tür yaklaşımlar oy kaygısı ve vitrin dizmeden başka hiçbir işe yaramamaktadır. kadına bakış açısı değişmedikçe ve kadınlar tüm haklarını kendileri almadıkları sürece, sosyal-siyasal-ekonomik alanda yerlerini almaları olası değildir.

toplumda tüketim eğilimi köruklenmektedir. diğer yönüyle de kadın kapitalist toplumda tüketici unsur olarak kullanılmaktadır. Bu çaba sistemin işlemesi için işletilirken bir yanı sıra da toplum ve kadını uyutmaya ülke sorunlarından uzaklaştırmaya yöneliktir.

Genelev sahiplerinin vergi rektortmeni olduğu ülkemizde kadına sunulan çalışma alanlarının neler olduğu açıkça görülmektedir. Bu tabloyu bir yanı sıra kadının cinsel kimliğine bir saldırı, diğer yanı sıra da fuhuşu meşrulaştırma ve toplumu ahlaksal çöküntüye sokma çabası olarak değerlendirebiliriz sanırım yanlış olmaz.

Kadının cinsel kimliğine saldırının en şiddetli boyutunu savaşlarda görmek mümkündür. dünyanın birçok yerinde yaşanan savaşlarda egemen tarafın erkekleri diğer tarafın kadınlarına tecavüz etmekte, cinsel tacizde bulunmakta, cinsel yönden işkence etmektedirler. Irkçı, şöven duygular savaşan orduların diğer halkın kadınlarına tecavüz etmelerinin dayanağı olmaktadır. Kısacası yaşanan tüm savaşlar kadınları daha fazla etkilemektedir.

Ülkemizde devlet eliyle kadınların bedenleri üzerindeki denetim ve baskının resmîleşmesi, kurumsallaşmasının aracı olarak (MEB)

Kadınlar olarak, özelleştirmeye karşı çıkmalı ve yaşamın diğer alanlarında olması gerektiği gibi bu alanda da tüm emekçilerle birlikte özelleştirmelere karşı mücadeleyi yükseltmeliyiz.

Siyasal alanda da kadına yönelik yasalar ve yasaklar kadının siyasal yaşama katılmasını engelleyen, kadının önünü tıkayan durumdadır. Yasalarda kadının yurtdışına çıkması, herhangi bir işte çalışması, tasarruflarını kullanması kocanın (onayına) iznine bağlanmıştır. tek başına bunlar bile kadının siyasal alanda faaliyet göstermesine engel teşkil etmektedir. Diğer taraftan birtakım burjuva partileri kadınların siyasete katılmasını "kadın kotasıyla" çözmeye çalışmaktadırlar. bu tür yaklaşımlar oy kaygısı ve vitrin dizmeden başka hiçbir işe yaramamaktadır. kadına bakış açısı değişmedikçe ve kadınlar tüm haklarını kendileri almadıkları sürece, sosyal-siyasal-ekonomik alanda yerlerini almaları olası değildir.

Bunları aşabilmek ve kadın kimliğimize sahip çıkabilmek için öncelikle kadın sorununun bilince çıkarılması gerekmektedir. kadınlar olarak örgütlenmemizin önündeki engelleri aşip, kendi özgücümüzü harekete geçirmek zorundayız. sınıf örgütlerimiz olan sendikalarda aktif olarak örgütlenmek, çalıştığımız birimlerde işyeri temsilciliklerine, işyeri komitelerine girmek, işyerlerinde ve şubelerimizde kadın komisyonları oluşturmak, Sendikamızda kadın dairesi oluşturmak gerekir. tüm bunları yaparken de kadınların önünü tıkamamak ve bu görevleri üstlenebilecek kadın arkadaşlarımıza destek olmak önemli bir görevdir.

Toplu sözleşme taslaklarına kadın çalışanların sorunlarını ve taleplerini koymak ve takipçisi olmak öncelikle kadın emekçilerin ve tüm sınıf arkadaşlarının görevi olmalıdır.

TOPLU SÖZLEŞME MADDESİ OLABİLECEK TEMEL İSTEMLERİMİZ

- İşe alınmadaki eşitsizlikleri son verilmesi (Kadın işi-erkek işi ayrımı)
- Eşit değerlerdeki işe-eşit ücret.
- İş saatlerinin 6 saate indirilmesi, işsizlere iş imkanlarının yaratılması.
- İş sınıflandırması ve terfilerde eşitlik.

- Kadın sağlığını tehdit eden ortamların, bir an önce düzenleme yapılarak sağlıklı hale getirilmesi (Hamile kadınların bilgisayar operatörü olarak çalıştırılmaması v.b.).

- Doğum izinlerinin 9 ay ücretli en az bir yıl ücretsiz hale getirilmesi.

- Kadın sayısıyla sınırlı olmadan her iş yerine kreş.

- Süt izinlerinin en az bir yıl olması.

- Çocuk hastalandığında anne ve babaya ücretsiz izin.

- İşyerlerinde okuma ve dinlenme odaları vb.

taleplerimiz toplu sözleşme maddeleri olmalıdır.

Tüm kadınların toplumsal üretimin her aşamasında evde, işte, sendikalarda söz ve karar sahibi olacakları özgür ve eşit bir yaşam dileğiyle 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlar hepimizi, kadın mücadelesine olan inancımızla ve sevgiyle selamlarım.

YAŞASIN KADINLARIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ YAŞASIN 8 MART.

H. Selda AKSOY
Genel Örgütlenme Sekreteri

Kadınlar Günü olarak ilan etti. Amaç 8 Mart'ın mücadele ruhunu törpülemek ve sınıf yanını yok saymak olan bu karar, 8 Mart'ın içeriğini boşaltmaya yönelik bir operasyonu Dünya kadınları yüksek sesle reddedip karşısında durarak "Kadınlara karşı her türlü cins ayrımcılığına son şiarıyla dünya kamuoyuna seslerini duyurmayı başarmışlardır. Bunun üzerine 1977 yılında Birleşmiş Milletler bünyesinde: "Kadınlara Karşı Her Türü Ayrımcılığın önlenmesi Uluslararası Sözleşmesi" Türkiye'nin içinde bulunmadığı 81 ülke tarafından imzalanmıştır. Türkiye bu sözleşmeye 1985 yılında imza koymuştur.

Kadının Ekonomik alandaki sorunları elbette yukarıda saydıklarımızla sınırlı değildir. Kadınların ev içi emeğinin Parasal bir karşılığının olmaması, ev içi emek sömürüsünü, ev içi emeğin hiçe sayılmasını doğurmaktadır.

Toplumsal-sosyal alanda ve siyasal alanda da kadınların sorunları gazete, dergi sayfalarına sığmayacak boyuttadır. Kadının cinselliği ve kendisi alabildiğine sömürülmektedir. Cinsel meta olarak görülen kadının dişiliği, reklamlarda filmlerde, basında sık sık işlenerek

gracılığıyla "Ortaöğretim kurumları Ödül ve Disiplin Yönetmeliği" sözde çağdaşlaştırılarak iffet yasası adı altında sunulmaktadır. Biz kadınlar olarak devletin kadınların bedenleri üzerinden ellerini çekmesini istemeli ve bu türlü ayrımcı, onur kırıcı ve kadın kimliğine saldırı saydığımız yasaların bir an önce yürürlükten kaldırılması için mücadele etmeliyiz.

Sevgili Kadınlar, görüldüğü gibi kadına yönelik şiddetin en önemli boyutu cinsel kimliktir. tecavüz, cinsel taciz, laf atma, küfür, ensest ilişkiye zorlanma, aile içi tecavüz vb. olaylarda sistemin erkeğe biçtiği rol ise figüranlık. Bizler bu rollere karşı çıkarken, kadının metalaştırılmasına, erkeğin cinsel nesnesi haline dönüştürülmesine de karşı çıkmış olacağız.

Yine ülkemizde özelleştirme çabaları hızla devam etmektedir. Özelleştirmenin kadını etkileyen boyutlarını şöyle özetleyebiliriz.

- Özelleştirmelerle işsiz bırakılmak istenen öncelikle "kadındır."

- Özelleştirmelerle eğitimsiz bırakılmak istenen "kadındır."

- Özelleştirmelerle sağlıksız bırakılmak istenen yine "kadındır."

Tüm bu nedenlerle öncelikle ka-

SENDİKA VE KADIN KOMİSYONLARI

Yaşamın yarısını oluşturan kadınlar, ilkel kominal toplumlardan günümüze sisteme, sistemli bir şekilde erkek egemen ideoloji aracılığı ile ezilmeye devam ediyoruz.

Kadınların tabularla ve cinsiyetçi iş bölümü ile tarihte yavaş yavaş başlayan ikinci cins konumu, mülkiyetin ortaya çıkması ile kesinlik kazanmış, ailenin doğuşu ile keskinleşmiştir. Biyolojik yapısı (doğurganlığı v.s.) **CİNSİYETÇİ İŞBÖLÜMÜ'**ne dönüştürülmüştür.

AİLE SİSTEMİ:

İlkel toplumda, toplumun varoluşunun güvencesi olan cinsler arası işbölümü, haneler veya gruplar arasındaki farklılığı artıran, kadınlar üzerinde baskı doğuran bir süreç haline gelmiştir.

Sürecin devamı olan günümüzde, kadınlar evlerde; işgücünü sisteme satmak zorunda olan eşlerini ve geleceğin işgücünü oluşturacak çocuklarını yarıya hazırlayarak **YENİDEN ÜRETİMİ** sağlarlar.

Aile Sistemi Sınıflı toplumlarda kadınların ezilmesinin özgün niteliğini belirleyen, koruyan, temel kurumdur. Özel mülkiyetin nesilden nesile aktarılmasını sağlayarak toplumun sınıflara bölünmüşlüğüne sürdürmenin ana mekanizmasıdır.

Kadınlara esas olarak, insan neslinin devamını sağlayacak olan çocuk doğurma ve buna doğrudan bağlı olarak diğer aile bireylerinin bakıcılığını yükleyerek toplumsal cinsiyetçi işbölümünü pekiştirir. Küçük-lükten yetişkinliğe kadar çocukların davranış ve karakterini biçimlendirir. (Kız çocuklarını edilgen, suskun, kendine yabancılaştırılmış şekilde, erkek çocukları atılgan, karar verici v.s.) Çocukları belli bir doğrultuda yönlendirerek, kurulu otoriteye tabi olmayı öğretir.

ÇALIŞAN KADIN:

Kapitalizmin tüm ideolojik üst yapıları, kadının yeğinin evi olduğunu söyleyerek, kadınlar arasında yüksek işsizlik oranı yaratır. İşgücüne ihtiyacı olduğunda çalışma yaşamına çeker. Böylece emeğini satan erkek cinsinin ücretini aza indirir. Yiğınlarca kadını çalışma yaşamına çekmeyerek işsizlik ordusunu yedekte tutar. Çalışan kadının geliri aileye katkı gibi değerlendirilir.

Kadınlar; hem toplumsal, hem de cins olarak ezilerek **ÇİFTE STANDARDI** yaşamaktadırlar. Cinsiyetçi işbölümünün yüzyıllardır süregelen kadınlara ev işlerini rahat yapabileceği hem de işgücünden yararlanılabilecek meslekler verilmiştir. Ör= Hemsirelik, öğretmenlik, tezgahçılık, sekreterlik v.s. bu ve buna benzer işler kadının eviçi emeğinin devamı gibi düşünülmesinden kaynaklıdır.

Az ücretli, kalifiye olmayan işlerde çalıştırılır. (kadınları yetiştirmeye değmez,

evlenip ya da hamile kalıp işi bırakacaklardır.)

Kadınlara, düşük ve eşit olmayan ücretler uygulanır. (Onlar sadece lüks eşya, boya, cila almak için çıkarılır.) Çalışmakta, çalışmasakta, eksik etek, kaşık düşmanı olmaktan öteye gidemeyiz.

Çalıştığımız iş kollarında ve kitle birimlerinde, Sendikalarda sayıları ile orantılı bir düzeyde bütüleşemez. (Benim çocuğum var sendikaya gelemem, yemek yapmam lazım. Ya da, kadınlar toplantılara koşturmak yerine, evde çocuklarının bakımı ile ilgilensinler gibi erkek egemen düşünce tarafından engellenir.)

Kadınların iş yaşamına girmesi kadar, genelinde Sendikalara, özelinde **TÜM MALİYE SEN'e** üye olması, sendikalarda aktif çalışması hem kendi gelişmesi (kadın kaynaklı sorunlarını işçelleştirip, değiştirip dönüştürmek.) hem de sendika içi ayrımcılığın ortadan kalkması ve kadın hareketi, sendikal hareket açısından çok önemlidir. Kadınlar evde, işte, sokakta, politikada, eğitimde, sosyal statüde kısaca yaşamın her alanında ikinci cins konumundadır. Bu konumlamadan kurtulmak için öz örgütlülüğünü yaratmak zorundadır.

SENDİKALARDA KADIN KOMİSYONLARI

Kadınların, kadın kimliklerini, yüzyıllardır süregelen kadın kaynaklı sorunlarını yadsımadan mücadelede, yer alması bir zorunluluktur. Sendikalarda yer almakla beraber etkin ve yetkin olması gerekir. sendikal mücadelede kadınların tam katılımı olmadan demokratik bir sendikadan söz etmek mümkün değildir. kadının, kadın kaynaklı sorunları gün ışığına çıkarmadan bir yere varılmaz.

Bulduğumuz her birimde, **TÜM MALİYE SEN'in** örgütlü bulunduğu her ilde kadınlarca (erkek egemen ideolojiden bağımsız) **KADIN KOMİSYONLARI** oluşturulmalıdır. Bu zorunluluktur.

Erkek arkadaşlarımızın, müttefiklerimizin **"KADIN KOMİSYONLARINDA"** yer almaması demek, cins olarak, emekçi olarak çifte standardı yaşayan biz kadınları, erkeklere karşı örgütlenmesi demek değildir. "Kadın erkek yoktur, insan vardır" ya da "kadınlar, kadın komisyonlarında sadece kendileri yer alırlarsa ayrı sendika kururlar" gibi yorumlarla kadınların sistemden kaynaklı özgül sorunları görmemezlikten gelinerek, sorunlarının özü ve çözüm noktası çarpıtılmaya çalışılmaktadır.

Kadınlar adına kadın komisyonlarında yer alan, alacak olan erkek arkadaşlarımız, kadınlar adına, kadın hakları savunuculuğunu yapanlar ya da iddia edenler, kadınların cins ve emekçi olarak ezilmişliklerini yaşamaları imkansızdır. Kadın hakları savunuculuğu yapılabileceğini söylemek, kadınlara haklarını alamayacak olan aciz, korunması gereken zavallılar olarak görmeye denk düşer. Erkek egemen düşüncesinin bir ürünüdür.

Oluşturulması kaçınılmaz olan veya oluşturulan kadın komisyonlarında, özgül sorunlarımız ile ilgili programlar hazırlanmalı ve hayata geçirilmelidir.

Her şube, kadın komisyonunun aldığı kararları merkeze iletecek temsilciler, merkezden atama usulü ile değil, komisyonlarda yer alan kadınların seçimi ile belirlenmeli ve her an geri alınabilir olmalıdır.

Kadın Komisyonları, **TÜM MALİYE SEN'in** örgütlülüğü bulunan illerde işbirliğine girmeli ve koordinasyonlu çalışmalıdır.

Kadınlar kendi mücadele geleneğini yaratmak zorundadırlar.

TÜZÜK DEĞİŞİKLİĞİ

TÜM MALİYE SEN Tüzüğü'nün ... maddesinde ve tüzüğe dayalı olarak çıkartılan İç Yönetmelik Taslağının **"KOMİSYONLAR"** başlığı altında;

"Sendika Şube ve temsilciliklerinde oluşturulan, (Eğitim, Örgütlenme, İnsan Hakları, **KADIN**, basın yayın) v.b. komisyonlar şube ve temsilciliklerin alt çalışan gruplarıdır. Gönüllülük esasına göre oluşur. Her komisyon kendisi ile ilgili Y.K. sekreterine bağlıdır. Karar organı değildir. Kararlar Y.K.ca alınır" denilmektedir.

Ancak, oluşturulan Kadın Komisyonlarında erkek arkadaşlarımızda yer aldığı ve ısrarlı davrandıkları görülmektedir.

Erkek arkadaşlarımızın, kadın Komisyonlarında yer almaları, kadınların devam ettirmelerine, herşeyi rahatça dile getirememesine, kendini değiştirip dönüştürememesine v.s. v.s. neden olduğundan kadınları mücadele alanlarından çekmektedir.

Bu nedenle: Önümüzdeki ilk kurtayda tüm arkadaşlarımızın, delegelerimizin Kadın Komisyonları, **KADINLARDAN** oluşmalı gerçeğine duyarlılığa ve iç yönetmeliğe bu cümleciğin eklenmesine çağırıyoruz.

ÖNERİLERİ ve İSTEMLERİMİZ

Üretimde, yönetimde, ideolojik

süreçlerde hem erkeğin arkasında ona destek olan kadın, işte, mücadelede, savaşta önde olmasına rağmen yönetimlerde ve kadın kaynaklı sorunlarını dile getirmekte hep geriye itilmiştir.

Kadın çalışanların, içinde buldukları atıl durumdan kurtulmaları, buldukları alanlarındaki mücadelelere aktif katılmaları, egemen cinsin vereceği güvene ve ezilen cins olarak sorunlarını ortak mücadele alanlarına taşıyabilmesine bağlıdır.

Sendikalarda, pozitif ayrımcılığın gereği olarak nisbi temsil sistemi ile kadınlara kota uygulanarak yönetimlere getirilmeleri zorunluluktur.

Sendikalarda, yönetici birimlerde ve temsilciliklerde kadınlara öncelik verilmelidir. Genel merkez, Sendika şubeleri ve işyeri temsilcilikleri (kadınlardan oluşan) **KADIN KOMİSYONLARI** oluşturulmalıdır. Kadın komisyonları aracılığı ile; kadın çalışanlar özgün sorunlarını dile getirmeli, araştırma yapmalı, toplu sözleşmelere sorunlarını taşımaları, kendi-lerini direk ilgilendiren kararlara müdahale edebilmelidir.

EĞER;.....!!!

- Emeğimize, kimliğimize, bedenimize el koyanlara, Kapitalizme ve erkek egemen ideolojiye hayır demezsek,

- Ücret eşitsizliğine karşı mücadele etmezsek,

- Sendikalarda kadınlardan oluşan, **KADIN KOMİSYONLARI** kurmazsak,

- Kadın kaynaklı sorunlarımızı "Kadın Komisyonları" aracılığı ile Toplu sözleşmelere taşımazsak,

- Çalışanların cinsiyetine bakılmaksızın, çocuklarımızı kreş istemezsek,

- Doğum sonrası izinlerin ücretli izin olması noktasında mücadele vermezsek,

- İşyerlerimizde ve yaşamın tüm alanlarında cins ayrımcı uygulamalara karşı durmazsak,

- Biz kadınlar "el ele özgür günlere" sloganıyla özgürlüğümüz yolunda kurtuluş mücadelesi verecek bağımsız örgütlenmelerimizi yaratmazsak,

YİNE

- Aşağılanmaya, ezilmeye, baskı altında tutulmaya boyun eğeceğiz.

- Yazılı-yazısız yasalar ve gelenekler, örf ve ananeler bizi kuşatmaya devam edecek.

- Evde, sokakta, işyerlerinde yaşamın her alanında ikinci sınıf rolümüz sürece ve cinsel tacizlere uğramaya devam edeceğiz.

- Bizleri kuşatan, dört duvar arasında ve tarihsel süreçte yaşadığımız ayrı sahnelerdeki aynı rollerimizi terkedip, kadınlık bilincimizle kurtuluşumuza giden

TÜM MALİYE-SEN

Tüm Maliye Çalışanları

Sendikası

Aylık Yayın Organı

Kuruluş: 3 Şubat 1992

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü

Tüm Maliye Çalışanları

Sendikası adına

Genel Başkan

İrfan ERDEMOĞLU

Yayına Hazırlayan

Turan AKKILIÇ

Yayın Kurulu

İrfan ERDEMOĞLU

Bayram KESKİN

Ahmet ACAR

Selda AKSOY

Mahmut GÜVEN

Turan AKKILIÇ

Nafi MARAŞ

Tahir SİLKAN

Halim ÖZPINAR

Yönetim Yeri

Tiryaki Hasanpaşa Cad.

No:9 K.3 Aksaray - İST.

Tel: (0212) 586 15 35

Fax: (0212) 632 05 37

Dizgi: Türkan KARAGÖZ

Baskı : A. Cem Matbaacılık

Tel : (0212) 552 86 14 (3 hat)

Dergi Hesap No.

Turan AKKILIÇ

Ziraat Bankası

Sirkeci Şubesi 30440 / 505-7

Gönderilen yazıların yayımlanmasına Yönetim Kurulu karar verir. Sorumluluk yazara aittir. Yazı ve resimler yayımlansın yayımlanmasın geri verilmez.

ZAM ALDATMAYACAĞIZ KANMAYACAĞIZ

**Hükümeti Tis Masası'na çağırıyoruz.
Aksi halde hiçbir baskı bizleri
yıldırılmayacak ve 20 Nisan'da hizmet
üretiminden gelen gücümüzü kullanacağız.**

4 KİŞİLİK BİR AİLENİN 1.1.1995 İTİBARIYLA AYLIK ASGARİ GİDERİ

Gıda Harcamaları	:	7.917.000.- TL.
Giyim Giderleri	:	3.000.000.- TL.
Ev Eşyaları Gideri	:	1.000.000.- TL.
Sağlık Hizmetleri Giderleri	:	1.000.000.- TL.
Yakacak Gideri	:	1.000.000.- TL.
Elektrik su telefon ulaşım giderleri	:	2.800.000.- TL.
Kültür Eğitim ve Eğlence Giderleri	:	2.700.000.- TL.
Konut Gideri	:	4.500.000.- TL.
Diğer Giderler	:	1.250.000.- TL.
	+	
TOPLAM		24.167.000.- TL.